

90 ΧΡΟΝΙΑ

από τή Μικρασιατική καταστροφή

ΑΦΙΕΡΩΜΑ: «ΟΙ ΠΑΠΑΔΕΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΦΥΓΙΑΣ»

ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ • ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ-ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2012

Τ.Θ. 1308, Τ.Κ. 380 01 ΒΟΛΟΣ, ΤΗΛ.: 242 10 93502, 24210 93510, FAX: 24210 67903

ΚΩΔΙΚΟΣ: 2369

«ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ, ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΓΙΑ ΜΙΑ ΝΕΑ ΖΩΗ!»

ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ & ΑΛΜΥΡΟΥ κ. ΙΓΝΑΤΙΟΥ
ΓΙΑ ΤΗ ΝΕΑ ΣΧΟΛΙΚΗ ΧΡΟΝΙΑ 2012 - 2013 ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ ΚΑΙ ΛΥΚΕΙΩΝ

Ἀγαπητά μου παιδιά,

Ἐνα ἀπό τὰ ὠραιότερα τραγούδια τῆς γενιᾶς σας λέει:

«Γυρίζω τίς πλάτες μου στό μέλλον,
τό μέλλον πού φτιάχνετε ὅπως θέλετε...»

Πράγματι, οἱ στίχοι αὐτοί πετυχαίνουν νά περιγράψουν μέ λίγες λέξεις τόν θυμό καί τήν ἀδιαφορία σας, ἀλλά καί πολλῶν μεγαλύτερών σας, μπροστά στά δύσκολα καί ἄδικο πού συμβαίνουν στίς μέρες μας.

Τό τραγούδι ὁμως αὐτό, ἴσως νά κρύβει καί μία εὐχή: Νά πάρετε τό μέλλον στά χέρια σας καί νά τό κάνετε προσωπική σας ὑπόθεση.

Ὅλοι βλέπετε γύρω σας τίς δυσκολίες. Τά χρήματα, πού δέν φτάνουν, οἱ δουλειές πού λιγοστεύουν. Οἰκογένειες πού δυσκολεύονται, συνάνθρωποι μας πού ἀπογοστεύονται. Ἐνας ὅμως εἶναι ὁ μεγαλύτερος κίνδυνος: Νά πιστέψουμε πώς τίποτε δέν μπορεῖ νά ἀλλάξει καί πώς τίποτε δέν περνάει ἀπό τό χέρι μας. Ἴσως ἡ ἀποψη αὐτή ὀρισμένους νά τοῦς ἐξυπηρετεῖ. Σίγουρα ὁμως ἐμᾶς μᾶς φθείρει, βυθίζοντάς μας, μέρα μέ τί μέρα, στήν παθητικότητα καί τήν παραίτηση.

Καί κάτι ἄλλο θά ἤθελα νά ξέρετε: Ὅλα αὐτά τά δυσάρεστα, εἶναι ἡ μισή ἀλήθεια. Τήν ἴδια ὥρα, ἄνθρωποι γύρω σας ξαναστέκονται στά πόδια τους, κάνουν κουράγιο, πλάθουν ὄνειρα καί ἀγωνίζονται νά τά πραγματοποιήσουν.

Ἐτσι κι ἐμεῖς, ὀφείλουμε στόν ἑαυτό μας καί στους γύρω μας, νά μεταβάλλουμε τόν κάθε κῶρο σέ ἐργαστήρι δημιουργίας καί αἰσιοδοξίας, ἀλλά καί τήν κάθε μέρα, σέ εὐκαιρία διόρθωσης τῶν λαθῶν μας καί ἀναγέννησης τοῦ ἑαυτοῦ μας.

Τέτοιο κῶρο γιά σᾶς ἀποτελεῖ αὐτό

ἐδῶ τό σχολεῖο καί τέτοια εὐκαιρία γιά σᾶς ἀποτελεῖ ἡ νέα χρονιά πού ξεκινάει σήμερα. Ἄν τό ἀποφασίσετε, μέ τόν κόπο καί τήν αἰσιοδοξία σας μπορεῖτε νά ὑπερασπιστεῖτε τά ὄνειρά σας. Περιφρονήστε τίς προβλέψεις γιά ἀρνητικές ἐξελίξεις. Ἀντισταθεῖτε στήν ἥττοπάθεια καί τήν καταστροφολογία. Ἐσεῖς εἶστε αὐτοί πού διαμορφώνετε τό μέλλον τό δικό σας καί τῆς πατρίδας μας. Νά θυμᾶστε πώς δέν εἶναι μόνον οικονομικές οἱ αἰτίες, πού μᾶς ὀδήγησαν στό δύσκολο αὐτό παρόν. Ὁ καθένας μας ἔγινε μία μηχανή κατανάλωσης καί μάθαμε νά ζοῦμε, σά νά εἴμαστε μόνον πάνω στή γῆ. Αὐτή ἡ ἀπομόνωση σκότωσε τά ὄνειρά μας γιά ἕναν καλύτερο κόσμος, πάγωσε τήν ἀγάπη, ἀφαίρεσε τήν ἐλπίδα. Αὐτά πρέπει νά ξαναζωντανέψουν καί νά στηρίξουν τό μέλλον σας.

Εὐκαιρίες γιά τό θεμελίωμα μιᾶς τέτοιας ζωῆς θά σᾶς προσφέρει τό Σχολεῖο σας. Ὑποστηρίξτε δημιουργικές δραστηριότητες, πέρα ἀπό τό σχολικό πρόγραμμα, καί ἐμπλουτίστε το μέ νέες ιδέες. Ἀναζητήστε ὁμως ἀνάλογες εὐκαιρίες καί σέ ἄλλους χώρους: Στή γειτονιά σας, στήν ἐνορία σας, σέ ἐθελοντικά προγράμματα, ἐκεῖ, ὅπου οἱ βαθύτερες ἀναζητήσεις σας θά βροῦν διέξοδο καί τά ταλέντα σας θ' ἀνθίσουν.

Φέτος, ἔνα παρόμοιο, ἀλλά καί πάλι δικό σας τραγούδι, περιμένει νά τραγουδηθεῖ ἀπό σᾶς:

«Κοιτάω κατάματα τό μέλλον, τό μέλλον πού φτιάχνω μέ τά χέρια μου...»

Στό δρόμο αὐτό, στό δικό σας δρόμο, θά μ' ἔχετε πάντα πιστό συνοδοιπόρο καί συμπαραστάτη σας.

Καλή χρονιά καί εὐλογημένη! •

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

† Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ

Παπα Δημήτρης Δημητριάδης

ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΚΟΝΤΑΞΗ, ΜΕΛΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΕΣΤΙΑΣ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΩΝ ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ «ΙΩΝΕΣ»

Στή ζωή υπάρχουν ἐποχές, γεγονότα καί πρόσωπα πού μένουν βαθειά χαραγμένα στή μνήμη καί στίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων. Βιώνοντας τά παιδικά χρόνια στήν προσφυγική Νέα Ἰωνία, πού τά «Τετράγωνα» ἦταν σφικταγκαλιασμένα ὅλα γύρω ἀπό τήν πρώτη μικρή Βαγγελίστρια μας, εἶχαμε ἕνα μεγάλο κῶρο νά ἀναπνεύσουμε: τή μεγάλη χωματένια πλατεία τῆς. Ἐκεῖ βρισκόμασταν γιά τό καθημερινό μας ξέγνοιαστο παιχνίδι, ἀγνοώντας, ἴσως, τίς πολλαπλές δυσκολίες πού ἀντιμετώπιζαν οἱ γονεῖς μας γιά τή ζήση μας.

Ἡ κοινωνία μας, ἀμάλαμα ἀνθρώπων ἀπό πόλεις καί χωριά, μετά τόν ὀλέθριο καί βίαιο ξεριζωμό τοῦ '22 ἀπό τίς πατρογονικές ἐστίες τοῦ Πόντου, τῆς Καππαδοκίας, τῆς Θράκης, τῆς Κωνσταντινούπολης καί τῶν παραλίων τῆς Ἰωνίας. Καθένας μέ τίς δικές του συνήθειες καί τίς γλωσσικές του καταβολές.

Ἄνθρωποι ἐργατικοί, περήφανοι, ἄρχοντες στούς τρόπους καί στήν καρδιά, μέ ἀγάπη, ἀδελφοσύνη, ἀλληλεγγύη, δεμένοι ὅλοι μέ τήν κοινή τους μοίρα, πάλεψαν, μόχθησαν, κοίταξαν τό μέλλον κατάματα, πρόκοψαν.

Ἡ καθημερινή μας παρουσία στήν πλατεία τῆς Ἐκκλησίας μας καί ὁ τακτικός μας ἐκκλησιασμός συναντοῦσε μορφές σεβαστές καί ἱερές. Ἦταν οἱ Μικρασιάτες ἱερεῖς μας.

Ξεχωριστή μορφή, σάν ὡς παρουσία, ἦταν αὐτή τοῦ παπα-Δημήτρη Δημητριάδη, ἑνός ἡλικιωμένου, μεγαλόσωμου καί πληθωρικοῦ ἀνθρώπου, μέ μεγάλο, φωτεινό, καθάριο, ζωηρό πρόσωπο, κάτασπρα μαλλιά καί γενειάδα. Ἦταν μία ἐμβληματική παρουσία, μία βιβλική μορφή, ἕνας πνευματικός μέ ἀνοιχτούς ὀρίζοντες, καλοσυνάτος, ἀποδεκτός ἀπό ὅλους, πολύ κοινωνικός, πού δέν σέ προσπερνοῦσε χωρίς νά ρωτήσῃ γιά σένα, τήν οἰκογένειά σου καί τά προβλήματα σου, μέ ἐκείνη τήν ἰδιαίτερη ποντιακή του προφορά. Ἦταν ὁ ἐνοριακός μας ἱερέας, πού κάθε πρωτομηνιά τελοῦσε τόν ἁγιασμό στά μικρά μας σπίτια.

Ἀξέχαστες θά μένουν στή μνήμη μου οἱ ἀκολουθίες τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδας καί προπάντων τό πρωί τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς, ὅταν στό Εὐαγγέλιο τῆς Ἀποκαθίλωσης, πάντα ὁ ἴδιος, εὐδιάκριτος, πάλλευκος καί μεγαλόπρεπος, μέ ἀργές τελετουργικές κινήσεις, ὡς ἄλλος Ἰωσήφ ἀπό Ἀριμαθαίας, τύλιγε μέ «σινδόνη καθαρὰ» τό νεκρό σῶμα τοῦ Χριστοῦ καί μέ τή συνοδεία τῆς ἀνεπανάληπτης καί ἀλυσμόνητης σπαρακτικῆς φωνῆς τοῦ ἀείμνηστου παπα-Σωτήρη Σιδηρόπουλου, πού ἔλεγε τό Εὐαγγέλιο, ἀνέβαινε τό ἱερό βῆμα, μέσα σέ ρίγη συγκίνησης καί κατάνυξης.

Ὁ ἀοίδιμος παπα-Δημήτρης Δημητριάδης γεννήθηκε τό 1891 στήν Κερασούντα τοῦ Πόντου, στό προάστιο τῆς πόλης Κούσ-Καγιᾶ, ἀπό εὐσεβεῖς γονεῖς, τό Θεόδωρο καί τή Σεμέλη. Τό πατρικό του ἐπώνυμο ἦταν Κυζιρίδης. Σπούδασε στό Σχολαρχεῖο Κερασούντας καί χειροτονήθηκε ἱερέας σέ ἡλικία 22 χρόνων. Νωρίτερα παντρεύτηκε τήν Ἄννα Ἡλιάδου καί ἀπέκτησαν ἕνα παιδί, τό Χαράλαμμο. Στή συ-

νέχεια ἀπέκτησαν δύο κορίτσια, τήν Ἰωάννα καί τήν Παρθενόνη.

Μέ τούς διωγμούς τῶν Ποντίων ἀπό τοὺς Τούρκους (1915-1917) ἐκτοπίστηκε ἡ οἰκογένειά του καί στήν ἐξορία ἔχασαν ἀπό τίς κακοχίες τά δύο κορίτσια. Μετά τή θύελλα τῶν διωγμῶν, ἐπέστρεψαν στήν πατρίδα τους, τήν Κερασούντα. Σέ λίγο, ὅμως, οἱ Τούρκοι ξανάρχισαν τίς διώξεις, συγκεντρώνοντας ὅλους τοὺς Ποντίους τῆς περιοχῆς, ἀναγκάζοντάς τους νά ἐκτοπιστοῦν πρὸς τό ἐσωτερικό τῆς χώρας, σέ πορεία ἐξόντωσης. Τότε χάθηκε κι ὁ γίος τους Χαράλαμμος, γιά πάντα. Μετά ἀπό πολυήμερη καί ἐξαντλητική πορεία, ὅπου πολλοί πέθαναν, ὁ ἴδιος ταλαιπωρήθηκε, ὑπέστη προπληκισμούς καί βιαιότητες, κινδύνευσε νά τόν ἐκτελέσουν, νομίζοντας ὅτι ἦταν Ἀρμένιος ἱερέας, γιὰτί στήν Κερασούντα μέ τήν ἄτακτη φυγή τους, χάθηκαν τά χαρτιά του. Φθάνοντας στήν Καισάρεια, ἄλλαξε τό ἐπώνυμό του σέ Δημητριάδης, παίρνοντας τά νόμιμα χαρτιά ἑνός ἄλλου ἱερέα, πού εἶχε πεθάνει. Στήν Καισάρεια γεννήθηκαν τά παιδιά του Ἐλισάβετ καί Θεόδωρος.

Τό 1922, μετά τή Μικρασιατική Καταστροφή, ἦρθαν στήν Ἑλλάδα, πρῶτα στή Θεσσαλονίκη καί ὕστερα στό Βόλο. Διορίστηκε ἱερέας στή Μηλίνα, ὅπου ἔμεινε 11 χρόνια. Ἐκεῖ ἀπέκτησαν ἀκόμη τρία παιδιά, τό Χριστόφορο, τή Μαρία καί τή Δέσποινα. Τό 1933 τοποθετήθηκε στήν Εὐαγγελίστρια τῆς Νέας Ἰωνίας, ὅπου ὑπηρετῆσε συνεχῶς, ἐπί 33 χρόνια, μέχρι τό 1966. Στίς 11 Αὐγούστου 1966 καί σέ ἡλικία 75 ἐτῶν, ἀρρώστησε καί κοιμήθηκε ἐν Κυρίῳ.

Κατά τή διάρκεια τῆς διακονίας του στήν Εὐαγγελίστρια, χρημάτισε πρόεδρος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου καί τοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου. Ἰδιαίτερη δρᾶση ἀνέπτυξε κατά τή διάρκεια τῆς Κατοχῆς μέ τήν ὀργάνωση τῶν λαϊκῶν συσσιτίων τῆς Ἐκκλησίας. Ἐκτιμήθηκε, ἐπίσης, ἡ δρᾶση του σέ κοινωνικούς σκοπούς γιά τήν ἐνίσχυση πτωχῶν καί πασχόντων. Ἐπίσης, κατεῖχε τό ἐκκλησιαστικό ἀξίωμα τοῦ Ἱερομνήμονος.

Γιά τήν προσφορά του αὐτή, ἡ κοινωνία τῆς Νέας Ἰωνίας καί τό Ἐκκλησιαστικό Συμβούλιο, τόν ἐνταφίασε, «καί ἐξαιρεσιν», στό προαύλιο τοῦ Ναοῦ, ἀκριβῶς πίσω ἀπό τό ἱερό τοῦ νέου μεγάλου Ναοῦ (σήμερα δέν ὑπάρχει ὁ τάφος αὐτός). Μετά τήν ἐκταφή τά ὀστά του τοποθετήθηκαν σέ μαρμαρίνο κιβώτιο στόν ἐξωτερικό κῶρο τοῦ Προφήτη Ἡλίου τῶν Ἀλυκῶν.

Ἄς εἶναι αἰώνια ἡ μνήμη τῶν Μικρασιατῶν ἱερέων μας καί ἄς ἀναπαύεται ἡ ψυχή τους σέ «χώρα Ζώντων».

•

Πηγές-Βιβλιογραφία:

- Ἀρχεῖο Ἱεροῦ Ναοῦ Εὐαγγελίστριας Νέας Ἰωνίας (Βιβλίο Γάμων).
- Κωνσταντάρης-Σταθαρᾶς Δημήτρης, «Τό Χρονικό τῆς Νέας Ἰωνίας, 1924-1996». Ἔκδοση Πολιτιστικός Ὄργανισμός Δήμου Νέας Ἰωνίας, 1994, σ. 226.
- Πληροφορίες ἀπό τόν κ. Δημήτριο Δημητριάδη τοῦ Χριστόφορου καί τήν κ. Δήμητρα Δημητριάδη τοῦ Θεοδώρου, ἐγγονοῦς τοῦ παπα-Δημήτρη Δημητριάδη.
- Βιογραφικές πληροφορίες ἀπό τό συντάκτη τοῦ ἀρθροῦ Γιάννη Κονταξή.

Παπα Σωτήρης Σιδηρόπουλος

ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΡΑ-ΣΤΑΘΑΡΑ, ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

Ο ἱερέας Σωτήριος Σιδηρόπουλος, τοῦ Στεφάνου καί τῆς Ὁραιοζήλης, γεννήθηκε στά Πλάτανα τοῦ Πόντου τό 1882 καί κοιμήθηκε ἐν Κυρίῳ στή Νέα Ἰωνία Μαγνησίας στίς 9-5-1969, σέ ἡλικία 87 ἐτῶν.

Ἡ πατρική του οἰκογένεια ἦταν πολυμελής καί εἶχε ἐννέα παιδιά. Ἡ οἰκογένεια ζοῦσε στά Πλάτανα, μία μικρή παραθαλάσσια κωμόπολη στόν Εὐξεινο Πόντο, 15 χιλιόμετρα δυτικά τῆς Τραπεζούντας, μέ δύο χιλιάδες κατοίκους (οἱ μισοί ἦταν Ἕλληνες). Ἐκεῖ στά Πλάτανα ὁ Σωτήρης παντρεύτηκε τήν Πολύμνια Μαρσουβανίδου καί ἀπέκτησαν πέντε παιδιά. Στήν κωμόπολη αὐτή ζοῦσε μία ἡρεμὴ οἰκογενειακή ζωή καί ὑπηρετοῦσε ὡς δάσκαλος καί ψάλτης. Ὅμως, ὁ τροχός τῆς ζωῆς του, ὅπως καί τῶν Ἑλλήνων τοῦ Πόντου, θά πάρει ἀνηφορική καί δύσκολη πορεία.

Ἀπό τίς ἀρχές τοῦ 20οῦ αἰῶνα τό τουρκικὸ κράτος ἄρχισε τή συστηματικὴ γενοκτονία καί ἐκδίωξη τῶν Ἑλλήνων τοῦ Πόντου, ἡ ὁποία πραγματοποιήθηκε σέ τρεῖς χρονικὲς περιόδους: Πρώτη περίοδος τό 1908, δεύτερη τό 1915-1917 καί ἡ τρίτη καί τελευταία-ἐξοντωτική τό 1919 ἕως 1923.

Τό 1917 ὁ Σωτήρης Σιδηρόπουλος, γιά νά σώσει τήν οἰκογένειά του, φεύγει ἀπό τά Πλάτανα καί ἀνεβαίνει στήν πόλη Κρίμπσκ, τῆς νοτιοδυτικῆς Ρωσίας στόν Εὐξεινο Πόντο (περιοχὴ Κράσνομπαρ), ὅπου ἤδη ἀπό 1908 εἶχαν καταφύγει πολλοὶ Ἕλληνες. Στό Κρίμπσκ ἔμεινε λίγα χρόνια καί μετὰ μετακινήθηκε νοτιότερα στήν παραθαλάσσια πόλη Σοκούμ τῆς Ἀμπχαζίας (περιοχὴ τῆς ἀρχαίας Κολχίδας). Ἐκεῖ στό Σοκούμ, ὅπου ὑπῆρχαν πολλοὶ Πόντιοι, τό 1928, σέ ἡλικία 48 ἐτῶν, ὁ Σωτήρης Σιδηρόπουλος χειροτονήθηκε ἱερέας.

Καί πάλι, ὅμως, ἡ κατάσταση γιά τοὺς Ἕλληνες ἐκείνης τῆς περιοχῆς ἄρχισε νά γίνεται зоφepή μέ τοὺς διωγμούς πού ἄρχισε τό Σταλινικό καθεστῶς κατὰ τῆς Ἐκκλησίας καί τῶν ἱερέων καί κάποιοι, συμβούλεψαν τόν παπα-Σωτήρη, νά φύγει γιά τὴν Ἑλλάδα. Πράγματι μέ τήν οἰκογένειά του ἐπιβιβάζεται σέ πλοῖο καί φθάνει στή Θεσσαλονίκη τό 1928.

Ἐκεῖ ὑποβάλλει τὰ σέβη του στόν τότε Μητροπολίτη τῆς Θεσσαλονίκης Γεννάδιο, ὁ ὁποῖος ἐντυπωσιασμένος ἀπό τόν καλλίφωνο καί ἄριστο λειτουργό Πόντιο ἱερέα, τοῦ προτείνει νά μείνει ὡς ἐφημέριος στήν ἐκκλησία τῆς Ἁγίας Σοφίας Θεσσαλονίκης. Ὅμως, γιά νά μὴ δυσανεστῆσει τό μόνιμο ἱερέα τῆς Ἁγίας Σοφίας δέ δέχθηκε. Ἔτσι, ἀναχώρησε γιά τὴ Δράμα, ὅπου ἐκεῖ ὑπῆρχαν πατριῶτες του ἀπὸ τόν Πόντο. Συνοπτικά ἡ ἱερατικὴ διακονία του ἔχει ὡς ἑξῆς:

- Στή Δράμα ἀπὸ τό 1928 ἕως τό 1936.
- Στήν Εὐαγγελίστρια Νέας Ἰωνίας ἀπὸ 20-9-1936 ἕως 1-11-1941.
- Στό Σφενδάμιο Κατερίνης ἀπὸ 1941 ἕως 1943.
- Στήν Εὐαγγελίστρια Νέας Ἰωνίας ἀπὸ 1-7-1943 ἕως 2-5-1955, ἐνῶ ἦταν 73 ἐτῶν καί πιθανόν νά πῆρε σύνταξη, ὅπου φαίνεται γιά τελευταία φορά στό Βιβλίον Γάμων τῆς Εὐαγγελίστριας.
- Στή Δράμα ἀπὸ τό 1955 ἕως τό 1962 ὡς ἱερέας στά Κοιμητήρια

Δράμας.

- Στό Βόλο ἀπὸ τό 1962 ἕως τό 1969 ὡς συνταξιῶχος-ἐνεργός. Ἰερουργεῖ στήν Εὐαγγελίστρια, σέ ἄλλους ναούς καί στό Πήλιο πού τόν στέλνει ἡ Μητρόπολη, μέχρι τήν κοίμησή του, πού ἐπισυνέβη στίς 9 Μαΐου 1969, σέ ἡλικία 87 ἐτῶν.

Ὁ παπα-Σωτήρης Σιδηρόπουλος ἄφησε ἐξαιρετικὲς ἐντυπώσεις στήν παλιὰ προσφυγικὴ Νέα Ἰωνία καί στή μικρὴ ἐκκλησία τῆς Εὐαγγελίστριας.

Ἦταν σεβαστὸς πνευματικὸς πατέρας, ἔμπιστος, πατρικός ἐξομολόγος καί ὑποδειγματικὸς ἐφημέριος. Εἶχε τιμηθεῖ μέ τό ἐκκλησιαστικὸ ὄφικιο τοῦ Οἰκονόμου. Τελοῦσε μέ εὐλάβεια καί μουσικὴ ἄρμονία, μέ τὴ στεντόρεια φωνή πού εἶχε (τότε δὲν ὑπῆρχαν μικρόφωνα), τὴ Θεία Λειτουργία, πού σέ μεταρσίωνε. Ἐκεῖνο, ὅμως, πού θυμούνται οἱ παλιοὶ κάτοικοι τῆς Νέας Ἰωνίας, πού εἶχαν τὴν εὐλογία νά τόν γνωρίσουν, ἦταν ἡ περίοδος τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδας. Ποιὸς δέ θυμᾶται τίς κατασκευτικὲς ἀκολουθίες τῶν Παθῶν καί ποιὸς δὲν ἔχει συγκλονισθεῖ καί δὲν ἔχει κλάψει μαζί μέ τόν παπα-Σωτήρη, ὅταν τὴ Μεγάλῃ Πέμπτῃ σπκῶνοντας στοὺς ὤμους του τόν Ἐσταυρωμένο ἔψαλλε μέ ἐκείνη τὴ στεντόρεια, γοερὴ καί ραγισμένη φωνή του, τό «*Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας...!*». Ἡ, τὴν αἰσθαντικὴ καί νοηματικὴ ἀνάγνωση τῶν Εὐαγγελίων τῶν Παθῶν, προπαντός ὅταν εἶχαν διαλόγους:

«...*Οὕτως ἀποκρίνει τῷ ἀρχιερεῖ:*» Ἐπίσης, τὴ Μεγάλῃ Πέμπτῃ, ὅταν ἦταν ἡ σειρά νά ψά-

λουν τό Δοξαστικόν, «*Ἐξέδυσαν τὰ ἱμάτιά μου καί ἐπὶ τόν ἱματισμόν μου ἔβαλον κληρῶν...*», ὁ παπα-Σωτήρης, πού ἦταν ἄριστος γνώστης τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς, ἔβγαине ἀπὸ τό ἱερό καί πήγαине στό δεξιὸ ψαλτήρι καί ἀπέδιδε συγκλονιστικὰ καί μουσικὰ τὰ νοήματα τοῦ Δοξαστικοῦ. Αὐτὸ συνέβαινε κάθε χρόνο ἀνελλιπῶς! Ἡ, τὴ Μ. Παρασκευὴ τοὺς Μικρασιάτες ἱερεῖς (παπα-Νικόλα Καραπαπαδάκη, παπα-Δημήτρη Δημητριάδη καί παπα-Σωτήρη Σιδηρόπουλο) ὅταν ἔβγαინαν στήν Ὁραία Πύλη τοῦ μικροῦ ναοῦ τῆς Εὐαγγελίστριας μέ τὰ λευκὰ ἀπλά ἄμφιά τους τό βράδυ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ἐπιταφίου μετὰ τὰ Ἐγκώμια καί ἔψαλλαν πανηγυρικά, πρωτοστατοῦντος τοῦ παπα-Σωτήρη τὰ «*Εὐλογητάρια*!» Στιγμὲς ἀλθισμόνητης θρησκευτικῆς κατάνυξης γιά τοὺς πρώτους πρόσφυγες. Τὰ Πάθη τοῦ Χριστοῦ καί ἡ Ἀνάστασις γίνονταν καί δικὰ τους Πάθη καί δική τους Ἀνάστασις!

Πηγές-Βιβλιογραφία:

- Ἀρχεῖο Ἱεροῦ Ναοῦ Εὐαγγελίστριας Νέας Ἰωνίας (Βιβλίον Γάμων).
- Κωνσταντάρης-Σταθαρᾶς Δημήτρης, «Τὸ Χρονικὸ τῆς Νέας Ἰωνίας, 1924-1996, Ἔκδοσις Πολιτιστικῆς Ὄργανισμὸς Δήμου Νέας Ἰωνίας, 1994, σ. 226.
- Μαλκίδης, Θεοφάνης, «Οἱ Ἕλληνες τοῦ Εὐξεινοῦ Πόντου, Ἱστορία καί Γενοκτονία», Ἐπετειακὴ Ἔκδοσις Ἐνώσεως Ποντίων Ν. Μαγνησίας, 50 χρόνια Πολιτιστικῆς Ζωῆς καί Δημιουργίας, 2009, σ. 65-66.
- Πληροφορίες ἀπὸ τὴν κ. Ὀλυμπία Σιδηροπούλου, συνταξιῶχο ἐκπαιδευτικὸ, ἀνιψιὰ τοῦ παπα-Σωτήρη Σιδηρόπουλου (ἀδελφὸς τοῦ πατέρα τῆς).

π. Νικόλαος Καραπαπαδάκης

(Ἀντί βιογραφικοῦ παραθέτουμε τὴν αὐτοβιογραφία του, πού ἔγραψε καί ἐκφώνησε ὁ ἴδιος ὁ παπα-Νικόλαος ὡς ἀποχαιρετιστήριο λόγο πρὸς τὸ ἐκκλησίασμα τῆς Εὐαγγελίστριας, κάποια Κυριακή τοῦ ἔτους 1956, ὅταν ἀποσύρθηκε ἀπὸ τὴν ἐνεργό ὑπηρεσία σὲ ἡλικία 78 ἐτῶν. Ὁ παπα-Νικόλαος κοιμήθηκε ἐν Κυρίῳ στίς 8 Ἀπριλίου 1963 σὲ ἡλικία 85 ἐτῶν. Εἶναι θαμμένος σὲ οἰκογενειακό τάφο, πού βρίσκεται στὸ παλαιό Κοιμητήριο τοῦ Βόλου, τῶν Ταξιαρχῶν.

Ἀπὸ τὴν αὐτοβιογραφία του αὐτή, γιὰ λόγους οἰκονομίας τυπογραφικοῦ χώρου ἔγιναν πολλές ἀναγκαῖες περικοπές.

Ἡ ὀλόκληρη βρίσκεται στὸ βιβλίο «ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΙΕΡΕΩΣ», πού ἐκδόθηκε ἀπὸ τὴν Πολιτιστικὴ Ἑστία Μικρασιατῶν Νέας Ἰωνίας Μαγνησίας «ΙΩΝΕΣ», ἔκδοση 2011, σελ. 56-58 μὲ τὴν ἐπιμέλεια τοῦ Δημήτρη Κωνσταντάρα-Σταθαρά

Σεβαστόν Ἐκκλησίασμα, Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, σήμερον τελεῖται ἡ τελευταία Θεία Λειτουργία τῆς ὑπηρεσίας μου...

Εὐχαριστῶ τὸν Θεόν καί τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον, ὅπου μοί ἤξιώσαν μὲ ὑπηρεσία Διδασκάλου καί Ἱεροψάλτου 15 ἔτη καί 43 χρόνια Ἱερέυς.

Ἐγεννήθην τὸ ἔτος 1878 (εἰς τὸ μικρόν χωρίον Τσερνεῖριον τῆς ἐπαρχίας Νικομηδείας)...

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, εἰς ὅλην μου τὴν ζωὴν πού ἔζησα, ἐνθυμοῦμαι τοῦτο μόνον. Ἦμουν πτωχόπαιδον καί ὀρφανός Μητρός, ἐπτά ἐτῶν, καί ζούσα ἀπὸ τὰ περισσεύματα τεμάχια Ἄρτου τῶν Πατριωτῶν μου καί τῶν συμμαθητῶν τοῦ Σχολείου, οἱ ὁποῖοι μοί εἶχον συμπαθήσει ἀπὸ Ἀγάπην καί καλὴν διαγωγὴν. Ἦμουν πολὺ πτωχός, ἀλλὰ ὁ ζῆλος μου ἦτο πολὺς πῶς νά σπουδάσω ὀλίγα γράμματα, νά ἐννοήσω τὸ ἱερόν Εὐαγγέλιον καί νά ἀξιωθῶ νά γίνω Λειτουργός του Κυρίου, διὰ νά τὸν ἐξυπηρετῶ μὲ ζῆλον, συμφώνως μὲ τὰς ἐντολάς του...

Τὸ 1898 διορίσθην Διδάσκαλος καί Ἱεροψάλτης ἐν τῇ Πατρίδι μου καί ἀλλοχοῦ ἐπὶ 15 ἔτη. Κατὰ τὰ ἔτη ταῦτα ἀπὸ τοὺς Μαθητὰς εὐρίσκονται ἱεροψάλται, Διδάσκαλοι καί εἷς (ἕνας) Ἄρχ. Βενέδικτος ἐξάδελφός μου, Τιβεριάδος Ἱεροσολύμων.

Τὸ 1913 χειροτονήθην ἱερεύς... ἐφημερεύων ἐν τῇ Πατρίδι μου 9 ἔτη.

Τὸ 1922, κατόπιν τριῶν Διωγμῶν παρά τῶν Τούρκων, ἤλθον εἰς τὴν Ἑλλάδα καί διορίσθην Ἐφημέριος ἐν Δαδίῳ Λοκρίδος... μόνον ἐννέα μῆνας.

Τὸ 1924 μετεκομίσθην εἰς Ἀμφισσαν καί ἐκεῖ διορίσθην Ἐφημέριος... μόνον ἐπὶ ἕξ μῆνας...

Τὸ 1926 μετεκομίσθην εἰς Ἀμφίσσης εἰς Βόλον καί διορίσθην Ἐφημέριος καί ἐν Ἀγ. Παρασκευῇ Ἄνω Βόλου μόνον 75 ἡμέρας...

Τὸ 1928, μετὰ ἐν ἔτος τῆς ἀνεργίας μου, μοί διόρισεν Ἐφημέριον εἰς τὸν ἱερόν Ναόν τῆς «Εὐαγγελίστριας» Νέας Ἰωνίας Βόλου.

Τὸ 1935, ὅτε ἤλθεν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος Ἰωακείμ εἰς Βόλον... Ἐδόξασα τὸν Θεόν, εὐχαρίστησα τὸν Κύριον καί τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον, εἰργάσθην τὰ ἱερά μου καθήκοντα μὲ ζῆλον καί ἀπέκτησα τὴν Ἀγάπην ὅλων τῶν ἐνοριτῶν μου, ἂν δέν ἀπατῶμαι καί ὅλων τῶν Κατοίκων τῆς Νέας Ἰωνίας, ὅπου εἰργάσθην ἐπὶ 28 ἔτη. Κατὰ τὰ ἔτη ταῦτα ἐβάπτισα

1.515 τέκνα. στεφάνωσα γονεῖς, ἐβάπτισα τὰ τέκνα τῶν, στεφάνωσα τὰ τέκνα τῶν καί ἐβάπτισα καί τοὺς ἐγγόνους τῶν.

Εὐχαριστῶ τὸν Θεόν καί τὴν Θεοτόκον διὰ τῆς Μ. Ὑπομονῆς καί τῆς Ἀγάπης τῶν ἐνοριτῶν μου ἀπέκτησα καί ἐλάχιστα ὑλικά ἀγαθὰ μὲ τὴν Εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ. Εὐχαριστῶ πάλιν

τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Ἰωακείμ, ὅπου κατὰ τὰ ἔτη τῆς ὑπηρεσίας μου οὐδεμίαν μετὰθεσιν μοί ἔκαμε ἐκ τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τῆς «Εὐαγγελίστριας».

Καί τώρα, Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἔρχομαι νά γνωρίσω καί τὴν Ἀγάπην τοῦ Θεοῦ διὰ τὰς σκληράς μου δοκιμασίας τῶν τεσσάρων νεκρῶν τέκνων μου, πού μὲ πῆρεν ὁ Κύριος εἰς ἡλικίαν 19, 20, 24 καί 27 ἐτῶν. Δέν ἐγόγγυσα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἀδελφοί μου, δέν ἐβλαφήμισα, ἀλλὰ τὸν ἐγνώρισα ὡς Ἐπουράνιον μου Πατέρα, ὅτι αὐτός μου τὰ δῶσε καί αὐτός μου πῆρεν, διὰ νά τὰ ἐγκαταστήσῃ εἰς τὴν Ἐπουράνιον του Βασιλείαν, τῆς αἰωνίου ζωῆς, πέραν τοῦ τάφου. Ἐγὼ τὸν ἐδόξασα, τὸν εὐχαρίστησα... καί τὸν ἐξήτησα τὴν Ὑπομονὴν τοῦ Δικαίου καί Πολυάθλου Ἰώβ... Καί μῆτε ἀπελπίσθην καί διὰ τὴν προστασίαν μου, ὅπου διὰ τῆς Προσευχῆς καί τῆς ἐλπίδος μου εἰς αὐτὸν τὸν

Θεόν, μοί ἀπέστειλεν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος ἦτο θέλημα αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ.

Εὐχομαι τοὺς συναδέλφους μου Ἱερεῖς νά ἐργάζωνται τὰ ἱερά τῶν καθήκοντα μὲ Ἀγάπην, μὲ ζῆλον, μὲ ὑπομονὴν καί δικαιοσύνην, διὰ νά ἔχουν τὴν Εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν εὐτυχίαν τῶν.

Εὐχομαι τοὺς Ἐπιτρόπους καί Νεωκόρους τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τούτου νά ἐργάζωνται μὲ δικαιοσύνην καί μὲ φόβον Θεοῦ τὸ ταμεῖον τῆς «Εὐαγγελίστριας».

Εὐχομαι καί ὅλους τοὺς ἐν Νέᾳ Ἰωνίᾳ σύν γυναιξὶ καί τέκνοις, ἀδελφούς μου Χριστιανούς, νά ἔχουν Ἀγάπην καί τὴν Εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ καί ὁ Θεὸς νά εὐλογήσῃ τοὺς Οἴκους αὐτῶν Σίτου, Οἴνου καί Ἐλαίου.

Καί τώρα, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, στὸ 78ον ἔτος τῆς ἡλικίας παύω τῆς ὑπηρεσίας μου ἐκ τῶν ἱερῶν μου καθηκόντων καί σὰς ζητῶ συγχώρησιν, μήπως κατὰ τὰ ἔτη ταῦτα τῆς Ἱεροσύνης μου ἐπιβάρυνα τινὰ ἢ μὲ λόγον ἢ μὲ ἔργον, σὰς παρακαλῶ νά μὲ συγχωρήσετε ἀδελφοί μου. Καί μὲ τὴν Ἀγάπην σας διὰ τὸν ὑπόλοιπον βίον τῆς ζωῆς μου, ἀναθέτω τὴν προστασίαν μου εἰς αὐτὸν τὸν Θεόν καί εἰς τὴν «Εὐαγγελίστριαν», ὅπου εἰργάσθην ἐπὶ 28 ἔτη.

π. Νικόλαος Μαστρογιάννης

ΤΗΣ ΟΥΡΑΝΙΑΣ ΣΤΑΜΑΤΙΑΔΟΥ, ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «ΤΟ ΕΓΓΛΕΖΟΝΗΣΙ»

Ο π. Νικόλαος γεννήθηκε τὸ 1880 στὸ Ἑγγλεζονήσι τῆς Μ. Ἀσίας στὸ χωριὸ Θόλος. Ὁ πατέρας του Παντελής Μαστρογιάννης, γνωστός καρβοκύρης, ἀπὸ τὸ γάμο του μὲ τὴ Μαργητὴ ἀπόκτησε πέντε παιδιά, τέσσερα ἀγόρια, τοὺς Νικόλαο, Ἀντώνιο, Γεώργιο, Χρῆστο καὶ μίαν θυγατέρα τὴν Καλλιόπη. Παρακολούθησε τὸ ἑξάταξιο μικτὸ Δημοτικὸ Σχολεῖο τοῦ χωριοῦ καὶ ἔφυγε νὰ σπουδάσει στὴν Εὐαγγελικὴ Σχολὴ τῆς Σμύρνης. Διορίστηκε δάσκαλος στὸ Ἑγγλεζονήσι, στὸ χωριὸ Ἁγία Παρασκευή, ὅπου ἔμεινε γιὰ λίγο διάστημα.

Ἡ μοίρα ὅμως καὶ ὁ Θεὸς τὸν ἤθελαν ἱερέα στὸ νησί καὶ ὄχι δάσκαλο. Ἡ ἐκκλησία τοὺς ἐρήμωσε καὶ οἱ κάτοικοι τὸν παρακαλοῦσαν νὰ χειροτονηθεῖ ἱερέας. Ἐχοντας μέσα του τὴν ἀγάπη γιὰ τὸ Θεὸ καὶ μίαν ἰδιαίτερη κλίση πρὸς τὰ πράγματα τῆς Ἐκκλησίας δὲν τὸ πολυσκέφτηκε.

Ἐκεῖνο τὸ καλοκαίρι γνώρισε τὴ 13χρονη Μαριάνθη Βακαλιάδου ἡ Βακαλοπούλου, ἡ ὁποία παραθέριζε στὸ νησί. Στὶς 13 Μαΐου τοῦ 1904 παντρεύτηκαν καὶ μὲ τὴ συγκατάθεσή της χειροτονήθηκε κληρικός στὴ Σμύρνη. Ὡς ἱερέας ἤλθε στὸ χωριὸ του τὸ Θόλο καὶ ἄρχισε τὸ ἱερατικὸ του ἔργο. Μὲ τὸ ζῆλο καὶ τὸν ἐνθουσιασμό του χαρακτήρα καὶ τῆς ἡλικίας του ἐπισκεύασε τὴν ἐρημωμένη ἐκκλησία καὶ ἀνανέωσε τὴν ἀγάπη καὶ τὴν πίστη τῶν συγχωριανῶν του πρὸς τὸν ἑαυτὸν καὶ τὸ Θεὸ.

Ἀπὸ τὸ γάμο του ἀπόκτησε τοὺς Δημήτριο, Εὐάγγελο, Ἑλένη, Δέσποινα, Παντελῆ. Ἡ ζωὴ τους κυλοῦσε ἡρεμὰ καὶ ἀπλῆ σὲ ἕνα περιβάλλον θεοσεβούμενων νοικοκυραίων πού θαλασσοπνίγονταν γιὰ τὸν «ἐπιούσιο». Στὶς 27 Ἰουνίου τοῦ 1914, ὅλα ἄλλαξαν. Μία συμμορία Τούρκων ἢ σύμφωνα μὲ ἄλλη πηγὴ ἔνστολοι Τούρκοι στρατιῶτες, συνέλαβαν καὶ δολοφόνησαν μερικούς κατοίκους καὶ τοὺς ἀνάγκασαν νὰ φύγουν ἀφήνοντας τὰ χωράφια ἀθήριστα, τίς περιουσίες ἀφύλακτες καὶ τίς ψυχές τους ἐκεῖ στὶς ἐκκλησίες.

Εὐτυχῶς ὁ ἐκπατρισμός δὲν κράτησε πολὺ καὶ ξαναγύρισαν στὸ νησί. Οἱ κάτοικοι ἀνασκουμπώθηκαν πάλι καὶ ἄρχισαν νὰ ξανακτίζουν τὰ κατεστραμμένα σπίτια καὶ τὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Ὁ παπα-Νικόλαος συνέχισε νὰ ὑπηρετῇ τὸ Θεὸ καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἀκούραστος καὶ γαλήνιος. Κάποιο διάστημα, παρασυρμένος ἀπὸ διαίσθηση ὅτι ἡ κατάσταση μὲ τοὺς Τούρκους δὲν ἦταν καλὴ, ἔφυγε καὶ ἦρθε στὸ Βόλο νὰ ἀνιχνεύσει, μᾶλλον, τὴν ποιότητα ζωῆς στὴν Ἑλλάδα.

Στὶς 15 Μαρτίου τοῦ 1921 στὸ βιβλίον βαφτίσεων τοῦ Ναοῦ τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων τοῦ Βόλου ὑπῆρχε ἡ ὑπογραφή του. Ἐπειτα, ἴσως γιὰ τὸν ἕνα εὐχαριστήμενος, ἴσως γιὰ τὸν ἕνα Μαριάνθη ἦταν σὲ κατάσταση ἐγκυμοσύνης, ἐπέστρεψε πάλι στὸ νησί. Στὶς 5 Μαρτίου τοῦ 1922 γεννήθηκε στὸ Θόλο τὸ τελευταῖο ἀπὸ τὰ παιδιά του. Τὸ βάφτισε ὁ ἴδιος καὶ τὸ ὄνομασε Παντελῆ.

Λίγους μῆνες ἀργότερα, πρὶν καὶ κατὰ τὴ διάρκεια τῆς πυρκαγιᾶς τῆς Σμύρνης, ἐκπατρίστηκαν γιὰ δευτέρη φορά, μόνιμη τὴν ἀνάγκη καὶ στάθηκαν γιὰ λίγο στὴ Μυτιλήνη. Ἡ ὁμορφία τῆς πατρογονικῆς γῆς ἀπέναντι, τὸ ἀγκάθι τοῦ ξεριζωμοῦ τους ἀπὸ τὰ ἱερά κώματα, μεγάλωναν τὴ δοκιμασία καὶ τὸν πόνο τῆς πληγωμένης προσφυγιᾶς πού κατευθυνόταν πρὸς τὸν Πειραιά. Ἐκεῖ οἱ κάτοικοι διασκορπίστηκαν. Ἀνάμεσά τους καὶ ὁ παπα-Νικόλαος. Ἀργότερα, ἀναζητώντας σὲ κείνο τὸ πανδαιμόνιο τῆς φυγῆς τοὺς δικούς του ἀνθρώπους, ἔμαθε πὸς ἡ ἀδελφὴ του Καλλιόπη βρισκόταν στὸ Βόλο, χήρα καὶ μὲ ὄρφανὰ τὰ παιδιά της. Ἔτσι ἔφυγε ἀμέσως ἀπὸ τὸν Πειραιά καὶ ἤλθε στὸ Βόλο κοντὰ της, μὲ τὴν οἰκογένειά του, βοηθός καὶ προστάτης της.

Τὸ 1923 τοποθετήθηκε στὴν ἐκκλησία τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων καὶ συλλειτουργοῦσε μὲ τὸν ἱερέα π. Δημήτριο Παπαδαγιάνη. Τὸ 1924 συλλειτουργοῦσε μὲ τὸν ἱερέα Παρίση Μέμο καὶ εἶχε τὴ φροντίδα τῶν προσφύγων τῆς Νέας Ἰωνίας. Οἱ καιροὶ ἦταν δύσκολοι καὶ ὁ ἀγώνας του μεγάλος. Μέχρι τὶς 10 Ὀκτωβρίου τοῦ 1926 ὑπηρετῆσε τὴν ἐκκλησία τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων καὶ ἀεικίνητος πρόσφερε τὴ βοήθειά του στοὺς πρόσφυγες, ὄντας στὴν Ἐπιτροπὴ Ἀποκατάστασης προσφύγων μαζί μὲ τὸν Εὐάγγελο Καραμπατζάκη καὶ τὸν Σκαρλάτο. Ὁ ἴδιος ἐπιμελήθηκε τὴν παραλαβὴ καὶ ἐγκατάσταση τῶν οἰκογενειῶν στὰ προσφυγικὰ οἰκοδομικὰ τετράγωνα. Κι ἀφοῦ τακτοποιήθηκαν ὅλοι, τότε δέχθηκε κι ὁ ἴδιος νὰ πάρει ἕνα σπίτι, ἀπέναντι ἀπὸ τὴ μεγάλη πλατεία, στὸ ὁποῖο ὅμως δὲν ἔμεινε, γιὰ τὸ παραχώρησε σὲ κάποιον ἄστεγο πρόσφυγα.

Τελικὰ τοῦ δόθηκε ἕνα σπίτι στὴν ὁδὸ Βυζαντιοῦ, μετέπειτα Ἑλ. Βενιζέλου καὶ Προύσης, δίπλα ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Καραμπατζάκη.

Τὸ Μάιο τοῦ 1926, στὴ μικρὴ πέτρινη ἐκκλησία πού ἔκτισαν οἱ πρόσφυγες, τὴν ἐκκλησία τῆς Εὐαγγελίστριας τῶν 100 τετραγωνικῶν, μαζί μὲ τοὺς ἱερεῖς π. Ἀγαθάγγελο Παπουτσόγλου ἢ Παπουτσιδάκη καὶ π. Γ. Βογιατζόγλου ἀργότερα, ὁ παπα-Νικόλαος πρόσφερε στιγμὲς ἀλησμόνη-

της θρησκευτικῆς κατάνυξης. Ἦξερε νὰ κάνει προσευχὴ καὶ νὰ ἀνοίγουν τὰ οὐράνια τοῦ Θεοῦ. Ἡ βροντερὴ καὶ στεντόρεια φωνή του, πού γνώριζε σοφὰ νὰ σταλάζει ἀγίασμα στὶς καρδιές τῶν ἀνθρώπων, τὸ ἀγέρωχο, τῆς κορμοστασιᾶς του, τὸ διερευνητικὸ βλέμμα καὶ πρὸ πάντων ἡ καλὴ μαρτυρία τῆς προσωπικότητάς του, παράσερνε τὸ ἐκκλησίασμα σὲ ἀπόλυτη συμμετοχὴ θρησκευτικῆς ἱερωσύνης καὶ παράκλησης πρὸς τὸν Κύριο.

Μέσα στὸ ἱερό ἐκεῖνος, δεξιὸς ψάλτης ὁ Σωτήρης Μείμαρογλου ἀπὸ τὴ Μαγνησία, ἔψελνε τὰ Βυζαντινὰ μέλη μέσα ἀπὸ τὰ μουσικὰ χειρόγραφα βιβλία του, πού τὰ ἔφερε ἀπὸ τὴ Μικρὰ Ἀσία καὶ ἀριστερὸς ψάλτης ἦταν ὁ Δημήτρης Χατζηνικολάου ἀπὸ τὴ Γιάννα τῆς Νικομίδειας, πού ἔγινε ἀργότερα Παπᾶς. Νεωκόρος, πού γνώριζε ἄριστα τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν καὶ τὴν τηροῦσε μὲ εὐλάβεια, ἦταν ὁ μπάμπια-Γιάννης Σκαλίδης καὶ στοὺς τοίχους ἦταν κρεμασμένες οἱ μεγάλες ἐκεῖνες Μικρασιατικὲς εἰκόνες πού ἔφεραν οἱ πρόσφυγες μαζί τους.

Ἀναλαμβάνοντας μόνος τὴν ἐνορία τῆς Εὐαγγελίστριας καταπόνησε τὸν ἑαυτὸν περισσότερο ἀπ' ὅσο ἔπρεπε, σὲ βάρους τῆς ὑγείας του. Εἶχε ἀρχίσει νὰ αισθάνεται τίς πρῶτες ἐνοχλήσεις στὸ στομάχι του, ἀλλὰ ἀδιαφοροῦσε. Καὶ ἐπειδὴ ἔβλεπε πὸς ὁ μεγαλύτερος γιὸς του ὁ Δημήτρης εἶχε μίαν ἰδιαίτερη ἀγάπην, νὰ ψέλνει στὴν ἐκκλησία, φρόντισε νὰ τὸν τοποθετήσῃ ἀριστερὸ ψάλτη στὴν ἐνορία τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων. Μέχρι τὸ Φεβρουάριο τοῦ 1928 ξεπερνοῦσε τίς δυσκολίες τῆς ἀρρώστιας του, τίς ἔκρυβε ἀπὸ ὅλους καὶ ὑπομονετικὰ ὑπηρετοῦσε τὸ Θεὸ καὶ περιέμενε τὸ τέλος. Κανεὶς δὲν ἀντιλήφθηκε τίποτε παρὰ μόνον ὅταν πλησίασε τὸ τέλος τῆς ζωῆς του. Στὶς 3 Μαρτίου 1928, ἡμέρα Σάββατο, σὲ ἡλικία 48 χρονῶν «κοιμήθηκε» παίρνοντας μαζί του τίς ἀγωνίες καὶ τίς πίκρες τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς του καὶ ὅλα τὰ μυστικὰ της. ●

Ἐπιγραφή: «Ἀπὸ τὸν Παπποῦ στὸν Ἑγγονό» τῆς Βασιλείας Γαστριάνη-Κυρίτου, ἔκδοσις τοῦ Πολιτιστικοῦ Συλλόγου Μικρασιατῶν Νέας Ἰωνίας Μαγνησίας «Τὸ Ἑγγλεζονήσι», 2012.

Ὁ Ἅγιος Τῆς Προσφυγιᾶς

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΑΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ο ΚΑΛΛΙΔΗΣ

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ, ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ Ι.Μ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Ο Νεοφανής καὶ Θαυματουργός Ἅγιος Ἱεράρχης Γρηγόριος ὁ Καλλιίδης γεννήθηκε στὸ Κούμβιο τῆς ἐπαρχίας Ραιδεστοῦ τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης στίς 24 Ἰανουαρίου 1844. Ἦταν σύγχρονος καὶ συμπατριώτης ἐνός ἄλλου μεγάλου Ἀγίου τῆς Ἐκκλησίας μας, τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου. Διακρίθηκε ἀπὸ παιδί γιὰ τὰ πνευματικά του χαρίσματα καί, ἔφηβος ἀκόμη, ἐτέθη ὑπὸ τὴν προστασία τοῦ Μητροπολίτου Σηλυβρίας Μελετίου, ὁ ὁποῖος τὸν χειροτόνησε διάκονο τὸ 1862. Ἐπιμελής καὶ φιλομαθής, σπούδασε τὰ ἱερά γράμματα στὴ Ριζάρειο Σχολή καὶ στὸ Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν, ὑπηρετῶν ὡς Ἀρχιδιάκονος τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ. Ἐπιστρέφοντας σπιν ἰδιαίτερη πατρίδα του, διορίστηκε ἱεροκέρυκας καὶ Σχολάρχης τῆς περιοχῆς Ραιδεστοῦ καὶ τὸ 1873 ἐξελέγη καὶ χειροτονήθηκε βοηθός Ἐπίσκοπος τοῦ Μητροπολίτου Ἡρακλείας, μὲ τὸν τίτλο «Ναζιανζοῦ». Ἡ πόλη καὶ ἡ περιοχή σώθηκαν μὲ τὴν ἐνέργειά του ἀπὸ ἐπιδρομὴ Ρώσων Κιρκασίων τὸ 1875 καὶ γι' αὐτὸ ἀπελάμβανε τὴν ἐκτίμησή καὶ τὴν ἐμπιστοσύνη ὅλων τῶν ἐθνοπέτων (Τούρκων, Ἀρμενίων, Ἰουδαίων). Τοποθετήθηκε Πατριαρχικός Ἐξαρχος Ἀδριανουπόλεως καὶ ἐξελέγη Μητροπολίτης Τραπεζούντος τὸ 1879, μετατεθεὶς τὸ 1884 στὴ Μητρόπολη Θεσσαλονίκης, τὸ 1889 στὴ Μητρόπολη Ἰωαννίνων καὶ ἐν τέλει, τὸ 1902 στὴ Μητρόπολη Ἡρακλείας, μὲ ἔδρα τὴ Ραιδεστό.

Παντοῦ διακρίθηκε γιὰ τὴν πνευματική, ἐθνική καὶ κοινωνική του δράση καὶ τιμήθηκε μὲ παράσημα τῆς ἐλληνικῆς, τουρκικῆς, αὐστριακῆς, σερβικῆς, ἰορδανικῆς καὶ ρωσικῆς κυβερνήσεως. Πολλές φορές ὑπῆρξε πρόεδρος τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου καὶ κάθε Πατριαρχικῆς συνελεύσεως πού ἐξέλεγε νέο Οἰκουμενικό Πατριάρχη, ἐγχειρίζοντας συμβολικά στὸν νεοεκλεγέντα τὴν ποιμαντορική ράβδο, ὡς Μητροπολίτης τῆς πρωτόθρονης Μητροπόλεως Ἡρακλείας.

ὑποδέχθηκε στὴ Ραιδεστό τὸ 1920 τὸν ἐλευθερωτὴ ἐλληνικό στρατό, ὑπὸ τὸν τότε Βασιλέα Ἀλέξανδρο καὶ μετὰ τὴν κατάρρευση τοῦ ἀνατολικοῦ μετώπου, μερίμνησε γιὰ τὴν ὁμαλὴ ἀναχώρηση τοῦ ποιμνίου του ἀπὸ τὴν πατρώα γῆ καὶ τὴν ἐγκατάστασή του στὴ μητέρα πατρίδα. Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ποιμαντορίας του, ἀνήγειρε σχολεῖα, συνέστησε κληροδοτήματα, μερίμνησε γιὰ τὴ μόρφωση πλείστων νέων, συνεκρότησε καὶ ἐνίσχυσε τὴ Μητρόπόλὴ του μὲ βοηθὸ στὸ ἔργο του τὸν ἀνεψιὸ του Ἐπίσκοπο Ναζιανζοῦ Ἰωάννη. Ὁ ἴδιος ζοῦσε μὲ ἀπλότητα καὶ ἀσκητικότητα, προσευχόμενος, νηστεύων καὶ ἀναπτύσσει πνευματικές καὶ κοινωνικές δραστηριότητες, ἀρνούμενος, πλειστάκις, τὸν προτεινόμενο σ' αὐτὸν Πατριαρχικό Οἰκουμενικό Θρόνο,

λόγω τῆς πολλῆς του ταπεινώσεως.

Ἀφοῦ μερίμνησε ὥστε νὰ φύγει μὲ ἀσφάλεια καὶ ὁ τελευταῖος κάτοικος τῆς Ραιδεστοῦ, μετώκησε, ὡς πρόσφυγας καὶ ὁ ἴδιος, στὴ Νέα Ἰωνία τοῦ Βόλου, μαζί μὲ τὴν οἰκογένεια τῆς ἀδελφῆς του καὶ τὸν ἀνεψιὸ του Ἐπίσκοπο Ἰωάννη, ὁ ὁποῖος νεώτατος ἐκοιμήθη. Γιὰ νὰ μὴν προσθέτει βάρους σπιν οἰκογένεια τῆς ἀδελφῆς του, ὡς γέρον καὶ ἀσθενής, μετέβη γιὰ λίγους μῆνες στὴ Θεσσαλονίκη ὅπου καὶ ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ στίς 25 Ἰουλίου 1925.

Στίς 20 Ὀκτωβρίου 1979 πραγματοποιήθηκε ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων του, τὰ ὁποῖα βρέθηκαν νὰ εὐωδιάζουν καὶ νὰ ἐπιτελοῦν θαύματα σὲ ἐνοχλουμένους ἀπὸ ἀκάθαρτα πνεύματα καὶ πάσχοντες ἀπὸ ποικίλες ἀσθένειες, κυρίως ψυχολογικές. Ἡ ἐπίσημη Ἀγιοκατάταξή του πραγματοποιήθηκε στίς 22 Μαΐου 2003. Ἡ μνήμη του τιμᾶται στίς 25 Ἰουλίου καὶ στίς 20 Ὀκτωβρίου, σπιν ἀνακομιδὴ τῶν ἁγίων λειψάνων του.

Ἄν ὁ Ἅγιος Χρυσόστομος Σμύρνης ὑπῆρξε ὁ Μεγαλομάρτυρας τῆς ξεριζωμένης μικρασιατικῆς ρωμιοσύνης, ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Καλλιίδης ὑπῆρξε ὁ Ἅγιος τῶν περιλειπομένων τῆς καταστροφῆς, τῶν προσφύγων. Ὑπῆρξε, χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζουν ἴσως οἱ ἀδελφοί μας πρόσφυγες τῆς

Ἰωνίας, ὁ ἀφανής προστάτης τους στὰ δύσκολα χρόνια τῆς ἐγκατάστασης στὴ νέα πατρίδα καὶ τῆς παλινὸρθωσης τῆς καταρρακωμένης ἀξιοπρέπειάς τους. Ὑπῆρξε ὁ Ἅγιος Δεσπότης πού, σαν ἄλλος Μωυσῆς, διάλεξε νὰ συγκακουχεῖται μαζί μὲ τὸ λαὸ του, γέρον καὶ ἀσθενής, παρά νὰ ἀπολαμβάνει πρόσκαιρες καὶ ἐφήμερες τιμές, οἱ ὁποῖες οὐδέποτε τὸν συγκίνησαν.

Σ' αὐτὸν, τὸν Ἅγιο τῶν προσφύγων καὶ τὸν προστάτη τῶν κατατρεγμένων πού κρατοῦσε καὶ μετέδιδε τὸν πόθο τοῦ γυρισμοῦ καὶ τὴν ἀγάπη σπιν πολυβασανισμένη πατρίδα, ἄς δώσουμε τὸν τελευταῖο λόγο πού ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ἐκφώνησε στὴ Θεσσαλονίκη στίς 12 Ἀπριλίου 1925: «...Εἰς τὸ τέλος τοῦ βίου μου εὐρισκόμενος, καίρω διότι ἀποθνήσκω ἐν μέσῳ ἀγαπητῶν ἀδελφῶν καὶ φίλων ἐναγκαλιζόμενος ὡς ἄλλος Συμεὼν τὸ ἱερόν τοῦτο λάβαρο, τὴν ἐλληνικὴν ἐθνικὴν σημαίαν, ἡ ὁποία πέποιθα, τὴ βοήθειά τοῦ Παναγάρχου Θεοῦ, θάπτον ἢ βράδιον θὰ ὀδηγήσῃ ἡμᾶς ὄχι μόνο εἰς Ραιδεστόν καὶ τὴν ἀγαπητὴν μας πατρίδα Θράκην, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν πόλιν τῶν ὀνείρων ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, τῆς ὁποίας τότε θὰ ψάλλωμεν πάντες ἐλεύθεροι τὸ σημερινόν ἱερόν τροπάριον τῶν Βαῖων: «ὄθεν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ παῖδες τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες σοὶ τῷ νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου».

“Ένα ξεχωριστό νεανικό δήμερο!”

Ο ΣΥΝΕΣΜΟΣ ΝΕΩΝ ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΛΑΥΡΕΝΤΙΟ ΠΗΛΙΟΥ

ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΔΑΔΙΩΤΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΟΥ

Τήν 12η συνάντηση από την έναρξη του θεσμού είχαν εβδομήντα και πλέον μέλη και φίλοι του Συνδέσμου Νέων της Ήρας Μητροπόλεως Δημητριάδος από όλη την Ελλάδα. Συγκεντρωθήκαμε και φέτος στις κατασκηνώσεις του Αγίου Λαυρεντίου με εφόδια των παλιών τίς αναμνήσεις, των νέων τίς προσδοκίες, τί διάθεση όλων μας για επικοινωνία. Γιά τί φετινή χρονιά επιλέξαμε ένα θέμα πού μās απασχολεί όλους τελευταία και αγγίζει την καθημερινότητά μας, πού μέσα όμως στην οικογένεια της Εκκλησίας παίρνει άλλη διάσταση και δέν μπορεί παρά νά αποτελεῖ μία ακόμη ευκαιρία νά ζήσουμε εμπράκτως ως μέλη του σώματος του Χριστού: «Ἀγάπα τόν πλησίον σου ως σεαυτόν». Ἡ ἀγάπη πρὸς τόν ἑαυτό μας ως ἀντίδοτο του ἔγωισμου, ἡ ἀγάπη πρὸς τόν πλησίον ως ἀντίδοτο τῆς «φιλανθρωπίας». Ἡ νεανική μας συντροφιά πολύχρωμη, ἀνήσυχη, ζωντανή, πολυπληθής καί μέ καλή διάθεση ξεκίνησε ἀπό διαφορετικές περιοχές, μέ διαφορετικές πρῶτες ἐμπειρίες νά χαρῆ μά καί νά ἐξετάσει τίς οὐσιωδέστερες πτυχές τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης, τήν ἀγάπη γιά τόν ἑαυτό μας καί τόν πλησίον. Μετά ἀπό τήν πρώτη μας γνωριμία μέ τρόπο εὐχάριστο καί παιγνιώδη καί τήν ἐξοικείωση μέ τόν χώρο ὅσων ἔρχονταν γιά πρώτη φορά ἄρχισε μία μοναδική κοινή πορεία πού εἶχε στάσεις στόν κόσμο τῆς προσευχῆς, τῆς δημιουργίας καί τῆς πνευματικῆς ἀναζήτησης.

Ἡ συντροφιά γρήγορα φάνηκε πώς ἐμπνέεται ἀπό τά ἴδια ἰδανικά καί σύντομα ἔγινε μία καλή παρέα. Ἡ δεύτερη μέρα κύλισε μέ δημιουργικές δραστηριότητες ἀλλά αὐτό πού μās αγγίξε περισσότερο ἦταν ἡ εἰσήγηση του πατρός Βαρνάβα Γιάγκου ὁ ὁποῖος μέ ἐνάργεια καί γλυκύτητα μίλησε γιά τό πρῶτο μέρος του θέματος (Ἡ Ἀγάπη πρὸς τόν ἑαυτό μας ως ἀντίδοτο του ἔγωισμου). Ὁ λόγος του ἦταν ἰδιαίτερος διαφωτιστικός καί προκάλεσε τό ἐνδιαφέρον ὅλων μας. Περιγράφοντας τί νοσηρή καί τήν ὑγιή ἀγάπη πρὸς τόν ἑαυτό μας, ἀναφέρθηκε στήν ἀγαπητική σχέση μέ τόν Χριστό πού τροφοδοτεῖ τήν ἀγάπη πρὸς τόν ἑαυτό μας καί τούς ἄλλους καθώς καί τήν ἀνακάλυψη τῶν προσωπικῶν ὀρίων καί του βαθύτερου «εἶναι» μας ως μία ἀτέρμονη διαδικασία.

Ἡ τρίτη κατασκηνωτική μέρα ἔδωσε σέ ὅλους τήν ευκαιρία νά συζητήσουμε μέ τόν πατέρα Ἀντώνιο Καλλιγιέρη τό ζήτημα τῆς ἀγάπης πρὸς τόν πλησίον ως ἀντίδοτο τῆς «φιλανθρωπίας». Ὁ πατέρας Ἀντώνιος ἀνέλυσε πτυχές του ζητήματος πού δέν ἄπτονταν μόνο θεολογικῆς ἀλλά καί κοινωνιολογικῆς προσέγγισης. Ἐπεσήμανε τό γεγονός ὅτι ἡ φιλανθρωπία ἐκτός ἀπό στάση ζωῆς χριστιανικῆς, πρακτικά ὀφείλει νά ἐνισχύει τήν κοινωνική

πρόοδο καί νά μὴν ἀποτελεῖ ἀναπαραγωγή τῆς κοινωνικῆς ἀδικίας καί στασιμότητας.

Ἡ ψυχαγωγία πέραν τῶν ψυχοφελῶν συζητήσεων κυριάρχησε σέ ὅλο τό κατασκηνωτικό πρόγραμμα μέ κοντινούς περιπάτους στήν ἐσοχή (στό ἐκκλησάκι τῆς Ζωοδόχου πηγῆς (Σουραυλοῦ) καθώς καί του χωριοῦ του Αγίου Λαυρεντίου τό ὁποῖο κοσμεῖ ἡ ἐκκλησία του Αγίου Ἀποστόλου του Νέου). Πολλοί βρῆκαν τήν ευκαιρία νά ξεφαντώσουν μέ θαλάσσια παιχνίδια καί τήν ἐπίσκεψή μας στήν παραλία τῆς Κορώπης.

Κορυφαία λατρευτική ἐμπειρία ἦταν ἡ Σύναξη τῆς Κυριακῆς στό Καθολικό του ἱστορικοῦ μοναστηριοῦ του Αγίου Λαυρεντίου ἔξω ἀκριβῶς ἀπό τό χώρο τῆς κατασκηνώσεως, καθώς ἐπίσης ἰδιαίτερος ἐνδιαφέρουσα καί συγκινητική ἦταν ἡ παρουσία του Ἐπισκόπου μας κ. Ἰγνατίου, ἡ συναναστροφή καί ἡ κουβέντα μαζί του. Ἀναφερόμενος στήν κρίση τῆς ἐποχῆς μās τόνισε ὅτι τέτοιες ευκαιρίες ἀντιβαίνουν σέ αὐτή καί βοηθοῦν στήν ὑπέρβασή της. Στό θέμα τῆς κατασκηνώσεως τό σχετικό μέ τήν ἀγάπη του ἑαυτοῦ μας σημείωσε τί σημασία τῆς ἐμπιστοσύνης στό Θεό καί τούς ἀνθρώπους γιά μία οὐσιαστική ἀγαπητική σχέση.

Τέλος, ἡ παράταση τῆς κατασκηνωτικῆς περιόδου, ἕνα ἀκόμα δείγμα τῆς ἀγάπης του ποιμενάρχη μας, ἔκλεισε μέ δύο μοναδικές ἐξορμήσεις. Πρῶτα ἡ ἐπίσκεψή μας στό κοντινό μοναστήρι τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν, ὅπου εἶχαμε τήν τιμή νά συναντήσουμε τόν Μητροπολίτη μας μαζί μέ ἀντιπροσωπεία ἀρχιερέων ἀπό τά Βαλκάνια καί τή Ρωσία καί νά παρακολουθήσουμε τόν Ἐσπερινό στήν Ἑλληνική καί τή Ρουμάνικη γλώσσα. Στή συνέχεια κατευθυνθήκαμε πρὸς τό γραφικό χωριό Μηλιές, ὅπου μās γοήτευσε ὁ μοναδικός Ναός τῶν Ταξιαρχῶν στό κέντρο του χωριοῦ, φημισμένος γιά τήν ἀρχιτεκτονική καί τήν ἀκουστική του. Ὅπως ὅλα τά ὠραία ταξίδια καί αὐτό ξεπέρασε τίς προσδοκίες μας καί μās ἔδωσε πολύτιμα εφόδια γιά τί συνέχεια. Ἡ γεύση εἶναι γλυκιά ὅσο γλυκιά εἶναι καί ἡ προσμονή μιάς μελλοντικῆς συνάντησης τῆς καλῆς μας παρέας.

Συμβολή στην ανάπτυξη το

Πολύ ενδιαφέρουσα Ήμερίδα, με θέμα «Βόλος-Πήλιο και Μαγνησία: Ανάπτυξη του Θρησκευτικού-Προσκυνηματικού Τουρισμού», πραγματοποιήθηκε την Τρίτη 21 Αυγούστου στο Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας, στο πλαίσιο της πενήμερης Διορθόδοξης συνάντησης για τον Θρησκευτικό Τουρισμό που συνδιοργανώνουν η Ίερά Μητρόπολη Δημητριάδος και ο Δήμος Βόλου.

Στήν Ήμερίδα συμμετείχαν τά μέλη των Ίορθοδόξων Αντιπροσωπειών Μόσχας, Σερβίας, Ρουμανίας, Βουλγαρίας και Κύπρου, εκπρόσωποι και παράγοντες του τουρισμού τής Μαγνησίας, ενώ παρέστησαν ό Δήμαρχος Βόλου **κ. Πάνος Σκοπινιώτης**, ή Βουλευτής Μαγνησίας **κ. Μαρίνα Χρυσοβελώνη** και ό Αντιπεριφερειάρχης Θεσσαλίας **κ. Αργύρης Κοπάνας**.

Στόν Χαιρετισμό του ό Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος **κ. Ίγνάπιος**, μεταξύ άλλων, αναφέρθηκε στήν πρωτοβουλία τής Τοπικής Έκκλησίας για τήν ίδρυση του Γραφείου Προσκυνηματικής Περιήγησης τό 2004 και τόνισε: «Κρίναμε ότι μπορούμε νά συμβάλλουμε στήν έσωτερική και διεθνή προβολή του τόπου μας, σε συνεργασία μέ τούς τοπικούς φορείς, και έκτοτε προσπαθούμε ν' ανταποκριθούμε σ' αυτή τήν πρόκληση, έστω και σε ένα περιβάλλον γενικότερης ύφεσης και έσωστρέφειας. Πιστεύουμε ότι οί φυσικές όμορφιές του Πηλίου, αλλά και τής ευρύτερης περιοχής μας, σε συνδυασμό μέ τίσ πάμπολλες πηγές πνευματι-

κού άνεφοδιασμού (Ίερές Μονές και Ίερά Προσκυνημάτα), αποτελούν τήν καλύτερη ευκαιρία αναγέννησης και αναβάπτισης του κουρασμένου ανθρώπου τής εποχής μας. Έχοντας, λοιπόν, συναίσθηση τής ποιμαντικής μας ευθύνης έναντι των πνευματικών αναγκών των ανθρώπων, ντόπιων και επισκεπτών, προτείνουμε στους προσκυνητές τόν συνδυασμό τής επίσκεψης των Ίερών Τόπων και Προσκυνημάτων, τήν κοινωνία μέ τούς Τοπικούς μας Αγίους και τήν γνωριμία και επικοινωνία μέ τίσ ένορίες και τά Μοναστήρια τής περιοχής μας...»

Χαιρετισμό άπηύθυνε ό Δήμαρχος Βόλου **κ. Πάνος Σκοπινιώτης**, ό όποιος αναφέρθηκε στα συγκριτικά πλεονεκτήματα του Βόλου, επισημαίνοντας «τήν εύκολη πρόσβαση μέ όλα τά μέσα μεταφοράς. Βρίσκεται δίπλα στο Ευρωπαϊκό όδικό δίκτυο, έχει τακτικές άκτοπλοϊκές και σιδηροδρομικές συνδέσεις, ενώ διαθέτει άεροπορική σύνδεση μέ κομβικά σημεία τής Ελλάδας και τής Ευρώπης (Άεροδρόμιο Ν. Άγχιάλου-VOL) και μεγάλες δυνατότητες για πτήσεις charter. Διαθέτει, επίσης, ιδιαίτερα ποιοτικούς χώρους διαμονής και ψυχαγωγίας, σύγχρονες τουριστικές ύποδομές, ένα από τά πρώτα και όμορφότερα χιονοδρομικά κέντρα τής Ελλάδας, στα Χάνια Πηλίου, ενώ προσφέρει έναλλακτικές μορφές τουρισμού και ιδιαίτερη γαστρονομία που εξασφαλίζουν στόν επισκέπτη άνετη διαμονή και ευχάριστες διακοπές...»

Στόν χαιρετισμό τής ή Βουλευτής **κ. Μαρίνα Χρυσοβελώνη**, μεταξύ άλλων, σημείωσε ότι «Άναμφίβολα ό θρησκευτικός τουρισμός αποτελεί κορωνίδα τής πολιτιστικής και πολιτισμικής έκφρασης ενός λαού ό όποιος είναι κοινωνός πνευματικής και θρησκευτικής δημιουργίας, κα-

θώς συνδυάζει, ταυτόχρονα, τήν πνευματική καλλιέργεια, τήν θρησκευτική λατρεία, τήν ξεκούραση και τήν άναψυχή...» Σε άλλο σημείο έπεσήμανε ότι «προσπάθεια άνάδειξης προσκυνηματικού τουρισμού, χωρίς τήν άρωγή τής Έκκλησίας είναι άδιανόητη και έξαρχής καταδικασμένη νά άποτύχει...»

Χαιρετισμό άπηύθυνε ό Αντιπεριφερειάρχης Θεσσαλίας **κ. Αργύρης Κοπάνας**, ό όποιος μετέφερε τίσ θερμές ευχές του Περιφερειάρχη **κ. Κώστα Άγοραστού**.

Πρώτος όμιλητής ήταν ό **Άρχιμ. Άλέξιος Άλεξόπουλος**, Ύπεύθυνος του Γραφείου Θρησκευτικού Τουρισμού τής Ίερας Μητροπόλεως Δημητριάδος, που μίλησε μέ θέμα «Θρησκευτικοί προορισμοί Ι.Μ.Δ.» Ό π. Άλέξιος αναφέρθηκε διεξοδικά στους προσκυνηματικούς προορισμούς τής Τοπικής Έκκλησίας, ενώ άνέδειξε τήν πνευματική διάσταση που ή Έκκλησία δίδει στόν θρησκευτικό τουρισμό. Χαρακτηριστικά τόνισε ότι «Τό προσκύνημα είναι ένας τρόπος προσέγγισης του ανθρώπου μέ τό Θεό. Προϋποθέτει τή μετάβαση του πιστού στο χώρο που θεωρείται ιερός. Ένα ταξίδι τόσο έξωτερικό, προς τό ιερό μέρος, όσο και έσωτερικό, προς τήν πνευματική άνύψωση. Σε όλες τίσ περιόδους τής

ιστορίας, από τήν αρχαιότητα άκόμα, τό προσκύνημα άποτελούσε κίνητρο μετακίνησης ανθρώπων και και' επέκταση, αίτια δημιουργίας «τουριστικού» ρεύματος...»

Άκολούθησε ή **κ. Κερασία Μπαρτζώκα**, Πρόεδρος Έπιτροπής Τουριστικής Άνάπτυξης και Προβολής Δήμου Βόλου, ή όποια άνέπτυξε τό θέμα «Βόλος: Πολιτισμός και Τουρισμός». Ή κ. Μπαρτζώκα σημείωσε ότι «ώς Δημοτική Άρχή γνωρίζουμε όπι ό Έκκλ/κός τουρισμός λειτουργεί μέ κριτήρια πίστωσης και όχι έμπορικής έκμετάλλευσης. Άπαιτείται λεπτότητα και προσοχή, ένιαίος σχεδιασμός Έκκλησίας και Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Στόχος κοινός είναι ή προστασία των Έκκλ/κών Μνημείων, ή διατήρηση του ιερού τους χαρακτήρα, ό σεβασμός τής μο-

Ἡ Θρησκευτικὸς Τουρισμὸς

ναστικῆς ζωῆς καὶ ἡ ἀποφυγὴ τῆς ἐμπορευματοποίησης τῆς θρησκευτικῆς παράδοσης...»

Στὴ συνέχεια μίλησε ὁ **κ. Κώστας Λεβέντις**, Πρόεδρος Ἐνωσῆς Ξενοδόχων Νομοῦ Μαγνησίας, μὲ θέμα «Ξενοδοχεῖα Μαγνησίας καὶ Θρησκευτικὸς Τουρισμὸς». Ὁ ὁμιλητὴς παρουσίασε τὶς δυνατότητες καὶ τοὺς προορισμοὺς τοῦ τουριστικοῦ προϊόντος στὴ Μαγνησίᾳ καὶ ἐπεσήμανε ὅτι γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ θρησκευτικοῦ τουρισμοῦ πρέπει, μεταξύ ἄλλων, νὰ γίνουν: «α) Ἀντιμετώπιση τοῦ θρησκευτικοῦ τουρισμοῦ σὰν πολιτιστικοῦ τουρισμοῦ, β) Σύμφωνα συνεργασιῶν μὲ ἀντίστοιχες ἀντιπροσωπεῖες ξένων χωρῶν, γ) Ἀπαραίτητη συνεργασία ἀνάμεσα σὲ τουριστικὰ γραφεῖα καὶ ξενοδοχεῖα, δ) Συνέργειες τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας μὲ τὴν Ἱερά Μητρόπολη, τὴν Πολιτεία καὶ τὴν τοπικὴ αὐτοδιοίκηση, ε) Ἀ-

νάρτηση στὴν ἴστοσελίδα τῆς Ἐνωσῆς Ξενοδόχων Ν. Μαγνησίας, τοῦ Δήμου Βόλου καὶ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ, τῶν θρησκευτικῶν μνημείων τῆς περιοχῆς, στ) Συμμετοχὴ σὲ ἐξειδικευμένες ἐκθέσεις τουρισμοῦ στὶς ὁμόθρησκες χώρες μὲ συγκεκριμένες προτάσεις πού θὰ αὐξήσουν τὴν ἐπισκεψιμότητα τῶν θρησκευτικῶν μνημείων καὶ ζ) Ἀρση τῶν ὁποιαδήποτε ἀπαγορεύσεων ἐπισκεψιμότητας στὰ ἐκκλησιαστικὰ μνημεῖα μὲ ταυτόχρονη φύλαξη αὐτῶν».

Ἀκολούθησε ὁμιλία τῆς **κ. Θέκλας Καμμένου**, Τουριστικῆς Πράκτορος Four Ways Travel, ἐκπροσώπου τοῦ Ἐπιμελητηρίου Μαγνησίας, μὲ θέμα «Τουρισμὸς καὶ Θρησκευτικὲς διαδρομὲς στὸ Πήλιο καὶ τὴν εὐρύτερη περιοχή». Ἡ ὁμιλήτρια ἐπεσήμανε ὅτι «τὸ Πήλιο μπορεῖ νὰ συνδυάσει τὴν μοναδικότητα τοῦ τοπίου του μὲ τὰ ἐνδιαφέροντα, τόσο θρησκευτικὰ, ἀλλὰ καὶ ἀρχιτεκτονικὰ, μοναστήρια, προσκυνήματα καὶ ἐκκλησίες. Ὁ τουρίστας, μὲ ἀφετηρία τὸ Πήλιο καὶ τὴν πόλη τοῦ Βόλου, μπορεῖ νὰ γνωρίσει καὶ νὰ προσκυνήσει σὲ μοναστήρια καὶ ἐκκλησίες μικρὲς, ἀλλὰ ἰδιαίτερα κατασκευαστικὲς. Τὰ «θρησκευτικὰ» πανηγύρια βρίσκονται στὴν ἡμερήσια ἀτζέντα τῶν χωριῶν τοῦ Πηλίου, δεδομένου

ὅτι οἱ ντόπιοι βρίσκονται πολὺ κοντὰ στὴν Πίστη καὶ τὸν Χριστιανισμό...».

Τελευταῖος ὁμιλητὴς ἦταν ὁ **κ. Νίκος Βισβίκης**, Ταξιδιωτικὸς Πράκτορας, μέλος τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου τῶν Ταξιδιωτικῶν Πρακτόρων, πού ἀνέπτυξε τὸ θέμα «Θρησκευτικὸς πολιτισμὸς καὶ ἑλληνικὴ φύση στὴν περιοχή μας». Ὁ κ. Βισβίκης παρουσίασε σχεδιαγράμματα συγκεκριμένων ἐκδρομικῶν-προσκυνηματικῶν «πακέτων», ὅπου ὁ Πολιτισμὸς καὶ ἡ φύση θὰ συνδράμουν στὸ θρησκευτικὸ συναίσθημα. Ὅπως τόνισε χαρακτηριστικὰ, «στὶς ξεναγήσεις μας θὰ ἐστιάζουμε στὴ λαϊκὴ Τέχνη, ὅπως αὐτὴ ἀπεικονίζεται π.χ. σὲ ὅλα σχεδὸν τὰ τέμπλα τῶν Ἐκκλησιῶν τοῦ Πηλίου. Θὰ ἐστιάζουμε στὴν ἱστορικὴ διαδρομὴ τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ Μοναστηριῶν τοῦ Ἀνατολικοῦ Πηλίου, ὡς κύτταρα Ἑλληνικῆς καὶ Χριστιανικῆς ἐκπαίδευσης στὰ χρόνια τῆς Τούρκικης κατοχῆς. Τὴ συμβολὴ τους στὸ φρόνημα τοῦ ἀδούλτου ἀνατολικοῦ Πηλίου. Στὴ Ζαγορὰ π.χ. ὑπάρχει Βιβλιοθήκη μὲ ἱερά κείμενα πού ἀνάγονται μέχρι καὶ τὸν 13ο αἰ. Ἡ ἴδια ἡ κωμόπολη ἀνέδειξε δύο Οἴκου-

μικῶν Πατριάρχες στὸ Φανάρι τῆς Πόλης. Στὴ Ζαγορὰ πάλι, εἶναι τὸ σχολεῖο τοῦ Ρήγα, τοῦ γνωστοῦ καὶ στὴ Σλάβικὴ περιοχή τῶν Βαλκανίων, ὡς ὕμνητὴ τῆς Ἐλευθερίας...».

Τὴν ἡμερίδα ἐκλείσει ὁ Σεβ. Μητροπολίτης **κ. Ἰγνάτιος**, ὁ ὁποῖος εὐχαρίστησε ὅλους γιὰ τὴν συμμετοχὴ τους καὶ τὴν συμβολὴ τους στὴν ἀνάδειξη τοῦ τόσο σημαντικοῦ ζητήματος τοῦ Θρησκευτικοῦ Τουρισμοῦ καὶ εὐχαρίστησε τὰ μέλη τῶν ξένων ἀντιπροσωπειῶν γιὰ τὴν ἀνταπόκριση στὴν πρόσκλησή του νὰ βρεθοῦν κοντὰ μας καὶ νὰ γνωρίσουν τὸν τόπο μας.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἴδιας ἡμέρας οἱ ξένες ἀντιπροσωπεῖες ἐπισκέφθηκαν τὴν Ἱερά Μονὴ Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Ἁγίου Γεωργίου Νηλείας, ἐνῶ τὴν Τετάρτη 22/8 προσκύνησαν στὴν Ἱερά Μονὴ Τιμίου Προδρόμου Ἀνατολῆς Ἁγίας καὶ τὸ ἀπόγευμα συμμετείχαν στὴ μεγάλη Πανηγύρη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Κάτω Ξενιάς Ἀλμυροῦ. •

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Τά Κατηχητικά μας Σχολεία, ανανεωμένα και προσαρμοσμένα στην σημερινή πραγματικότητα, πλαισιωμένα με ομάδες θεάτρου, χορού, μουσικής, άθλητισμού κ.λπ. περιμένουν και φέτος τά παιδιά τής Μαγνησίας, σέ περιβάλλον αγάπης και διαλόγου.

ΕΝΑΡΞΗ: 30 Σεπτεμβρίου

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ: Στίς ένορίες τής Ίερās Μητροπόλεως Δημητριάδος

ΒΡΕΦΟΝΗΠΙΑΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ-ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ

Τό 1999 ό παλαιότερος και ιστορικότερος βρεφονηπιακός σταθμός του Βόλου τέθηκε υπό τή σκέπη τής Ίερās Μητροπόλεως Δημητριάδος. Νηπιαγωγοί ειδικευμένες σέ προγράμματα νηπιακής, προνηπιακής και βρεφικής ηλικίας, άγκαλιάζουν καθημερινά τό κάθε παιδί, ως ξεχωριστή προσωπικότητα, και σέ συνεργασία μέ τήν οικογένεια στοχεύουν στην καλύτερη δυνατή άνατροφή τών παιδιών. Λειτουργεί 12 μήνες τό χρόνο και φιλοξενεί παιδιά από 7 μηνών έως 6 ετών, άφου στόν ίδιο χώρο φιλοξενείται και τό Νηπιαγωγείο τής Ίερās Μητροπόλεως. Έδρα: Έναντι Ίεροϋ Ναοϋ Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Βόλου

ΕΓΓΡΑΦΕΣ: 3-30 Σεπτεμβρίου, 8 π.μ. έως 3 μ.μ.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ: 24210 23257, 26330, 7 π.μ.-3 μ.μ.

ΣΧΟΛΗ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΚΑΤΗΧΗΣΕΩΣ

Σκοπός της ή συμβολή στην κατήχηση όσων επιθυμούν νά βαπτισθούν και νά γίνουν μέλη τής Έκκλησίας μας. Προσφέρει έξάμηνο κύκλο μαθημάτων Όρθοδόξου Κατηχήσεως για άνδρες, γυναίκες και παιδιά.

ΕΝΑΡΞΗ: Τετάρτη 3 Όκτωβρίου, 7 μ.μ.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ: Γραμματή Κολοκοτρώνη, 24210 28833

ΕΓΓΡΑΦΕΣ: Κάθε Τετάρτη 6-7 μ.μ. στό Πν. Κέντρο τής Ίερās Μητροπόλεως (Κ. Καρτάλη-Άνθ. Γαζή)

ΕΠΙΜΟΡΦΩΤΙΚΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΝΕΟΤΗΤΑΣ

Σέ εβδομαδιαία βάση, οι Κατηχητές και τά Στελέχη Νεότητας παρακολουθούν μαθήματα καταρτισμού, τόσο σέ θεωρητικό, όσο και σέ πρακτικό επίπεδο. Κεντρικό θέμα τής φετινής χρονιάς: «Όριοθέτηση τής Όρθοδόξου πίστεως»

ΕΝΑΡΞΗ: Τετάρτη 3 Όκτωβρίου, 7.30-9 μ.μ.

ΤΟΠΟΣ: Πν. Κέντρο Ίεροϋ Παρεκκλησίου Αγίου Νεκταρίου (Άντωνοπούλου-Δημ. Γεωργιάδου, Βόλος)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ: Πρωτ. Κωνσταντίνος Φλάκης, 24210 40021, 6976177538

ΕΝΟΡΙΑΚΕΣ ΣΧΟΛΕΣ ΓΟΝΕΩΝ

Ίδρύθηκαν μέ σκοπό τήν επίμορφωση τών γονέων και τών υποψηφίων γονέων στό έργο τής άγωγής τών παιδιών και τήν ένίσχυση του θεσμού τής οικογένειας. Διδάσκουν Καθηγητές Πανεπιστημίου, Παιδαγωγοί, Θεολόγοι, Έκπαιδευτικοί, Κοινωνικοί Λειτουργοί, Ψυχολόγοι, Ίατροί, Κοινωνιολόγοι, Θεραπευτές Οικογένειας.

Λειτουργούν στίς παρακάτω ένορίες:

Στό Βόλο: Άγίου Νικολάου, Άγίου Δημητρίου, Άναλήψεως του Χριστού, Άγίας Αικατερίνης, Άγίου Βασίλειου, Μεταμορφώσεως, Άγίου Γεωργίου, Άγίων Άναργύρων, Άγίου Παντελεήμονος Όρφανοτροφείου

Στή Νέα Ίωνία: Εϋαγγελιστρίας, Άγίου Σπυρίδωνος

Στήν έπαρχία Άλμυρου: Άγίου Δημητρίου Κοιμήσεως τής Θεοτόκου Εϋξεινουπόλεως

Στήν Άγριά: Άγίου Γεωργίου

ΣΧΟΛΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΑΣ

Ή Σχολή Βυζαντινής Άγιογραφίας «Διά χειρός» περιλαμβάνει τετραετές πρόγραμμα σπουδών και παρέχει Πτυχίο και Βεβαιώσεις σπουδών.

Έκτός από τόν βασικό κορμό, υπάρχουν και τμήματα συντήρησης εικόνων και ψηφιδωτού.

Λειτουργεί και

παιδικό τμήμα για παιδιά από Α΄ Δημοτικού.

ΕΓΓΡΑΦΕΣ: 3 Σεπτεμβρίου έως 30 Όκτωβρίου, 11 π.μ.-2 μ.μ. και 6-9 μ.μ.

ΕΝΑΡΞΗ: Δευτέρα 1 Όκτωβρίου

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ: Πρωτ. Δημήτριος Κατούνης (Δ/ντής), 24210 41058, 45325, 6972225448, Δ/ση: Άγίου Νικολάου 108, Βόλος

ἄμε καί σᾶς περιμένουμε...

ΣΧΟΛΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Ἰδρύθηκε τό 1947 ἀπό τόν μεγάλο Δάσκαλο καί Πρωτοψάλτη Μανώλη Χατζημάρκο καί εἶναι ἡ πρώτη στό εἶδος τῆς πού λειτουργεῖ στήν Ἑλλάδα.

Σκοπός τῆς Σχολῆς εἶναι ἡ μετάδοση τῆς γνώσης τῆς Βυζ. Μουσικῆς μας παράδοσης, ἡ ἄμεση ἐπαφή μέ τήν λειτουργική ζωή τῆς Ἐκκλησίας μας, ἡ ἀπόκτηση

Ἐκκλ/κού ἤθους κ.λπ.

Ἡ Σχολή στεγάζεται στό κτίριο τοῦ τ. Ἐκκλ/κού Λυκείου Βόλου (Ἀναλήψεως-Ὀγλ), ἐνῶ παράρτημα λειτουργεῖ καί στόν Ἄλμυρό.

ΕΝΑΡΞΗ: Δευτέρα 3 Σεπτεμβρίου

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ: Μιχάλης Μελέτης (Δ/ντής, Πρωτοψάλτης), 24210 61917

ΕΓΓΡΑΦΕΣ: Ἀπό 1η Σεπτεμβρίου στήν ἐδρα τῆς Σχολῆς, κάθε Δευτέρα καί Πέμπτη 6-8 μ.μ.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΚΗ ΧΟΡΩΔΙΑ

Ἐντεκα χρόνια δυναμικῆς παρουσίας στά μουσικά δρώμενα τῆς Μητροπόλεως μας, μέ πολλές ἐμφανίσεις καί ποικίλες δραστηριότητες, συμπληρώνει ἡ Παιδική καί Νεανική Χορωδία, μέ ἕνα σύνολο 65 μελών, ἡλικίας 8-18 ἐτῶν, ὑπό τήν καθοδήγηση τῆς μαέστρου κ. Μαρίας Σαμαρτζῆ.

ΕΓΓΡΑΦΕΣ: Τέλη Σεπτεμβρίου στό Πν. Κέντρο τῆς

Ἱερᾶς Μητροπόλεως (Κ. Καρτάλη-Ἄνθ. Γαζῆ)

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Κάθε Κυριακή 6-7:30 μ.μ.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ: 24210 28833

ΣΥΝΑΞΕΙΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ

Λειτουργοῦν στίς Ἐνορίες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, μία φορά τήν ἐβδομάδα, μέ σκοπό τήν σπουδή καί τήν μελέτη τῶν Ἁγιογραφικῶν Κειμένων. Ὄργανώνονται, ἐπίσης, Ἑσπερινά Κηρύγματα, μέ σκοπό τόν συμπροβληματισμό καί τήν πνευματική διδασχά.

ΕΝΑΡΞΗ: Δευτέρα 1 Ὀκτωβρίου

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ: Στίς ἐνορίες

«ΔΗΜΗΤΡΙΑΣ», ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ Ι.Μ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Ἡ Ἱερά Μητρόπολη Δημητριάδος, στό πλαίσιο τῆς διακονίας τῆς Νεότητος καί μέ στόχο τόν συντονισμό τῶν ἀθλητικῶν δραστηριοτήτων τῆς, ἱδρυσε Ἀθλητικό Σύλλογο μέ τήν ἐπωνυμία «Δημητριάς» Λειτουργοῦν δύο Τμήματα: Α. Ποδοσφαίρου, μέ ἔδρα τό γήπεδο ποδοσφαίρου 5x5 τοῦ Ἰδ. Λυκείου «Ἅγιος Ἀπόστολος ὁ Νέος», στό Ἄλιβέρι

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ:

Ἀρχμ. Μάξιμος Παπαϊωάννου, 24210 93505

Β. Ποδηλασίας, μέ ἔδρα τόν Ἱ.Ν. Ἁγίων Κωνσταντίνου & Ἑλένης Βόλου

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ:

Διάκονος Κωνσταντίνος Ρήγας, 24210 25630

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΝΕΩΝ

Συμπληρώνει φέτος δώδεκα χρόνια λειτουργίας. Μέλη του εἶναι νέοι ἀπό 18 ἕως 35 ἐτῶν καί σκοπός του ἡ συμμετοχή τους στήν ἐκκλησιαστική ζωή-κοινότητα, μέ ταυτόχρονη τόνωση τῆς πνευματικότητας καί τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ τους φρονήματος.

Καί φέτος θά λειτουργήσουν:

- Βραδιές ταινιῶν • Κύκλος φοιτητῶν καί νέων ἐργαζομένων (κάθε Τετάρτη βράδυ 8.30 μ.μ. στό Πέρασμα, Βασάνη 63, Βόλος)
- Τμήμα παραδοσιακῶν χορῶν • Ὁμάδες κατασκευῶν καί χειροτεχνίας • Ὁμάδα ὑποστήριξης ἰδρύματος ὀρφανοτροφείου • Δεῖπνα • Ζωντανή ραδιοφωνική ἐκπομπή (Πέρασμα στά FM) • Ποδηλατική ομάδα • Χειμερινή μετακατασκηνωτική συνάντηση • Ἐκδρομές ἐσωτερικοῦ-ἐξωτερικοῦ • Λατρευτικές συνάξεις • Διασύνδεση καί κοινές δράσεις μέ τό Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας

ΕΝΑΡΞΗ: τήν πρώτη ἐβδομάδα τοῦ Ὀκτωβρίου

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ: Πρωτ. Χρήστος Χαχαμίδης 6972094835. Στό chachamidis@yahoo.gr & στό imd.gr.

ΠΑΙΔΗΣΕΙΣ...

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΚΛΗΡΙΚΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΦΑΙΝΟΜΕΝΩΝ ΥΠΟΣΙΤΙΣΜΟΥ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΤΗΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ

Τήν πρόθεση τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας νά συμβάλει ριζικά στήν ἀντιμετώπιση φαινομένων ὑποσιτισμοῦ «καί λοιπῶν ἐκτάκτων γεγονότων πού πηγάζουν ἀπό τήν οἰκονομική κρίση», στά Δημοτικά, Γυμνάσια καί Λύκεια τῆς Μαγνησίας, ἐνόησε καί τῆς νέας σχολικῆς χρονιάς, ἐπισημαίνει μέ ἐπιστολή του στούς κ.κ. Ἰωάννη Παπαϊωάννου καί Γεώργιο Δοδοντσάκη, Δ/ντές Α/θμιας καί Β/θμιας Ἐκπαίδευσης Μαγνησίας ἀντίστοιχα, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος. Στήν ἐπιστολή του ὁ κ. Ἰγνάτιος, μεταξύ ἄλλων, ἐπισημαίνει ὅτι «Ἡ Τοπική μας Ἐκκλησία ἐπιθυμεῖ, ταπεινά, ἀθόρυβα ἀλλά οὐσιαστικά, νά συνεχίσει τήν παράδοση τῆς διακριτικῆς παρουσίας τῶν Κληρικῶν στά σχολεῖα, ἐπιθυμώντας νά ἐνισχύσει ὕλικά, ἠθικά καί πνευματικά μαθητές καί γονεῖς πού βιώνουν τήν ἀνέχεια καί τήν ἐξαθλίωση, καθώς καί νά συμπαρασταθεῖ στό πολυσχιδές ἐκπαιδευτικό ἔργο σας, μέ ὅσα μέσα διαθέτει...».

ΔΙΟΡΘΟΔΟΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟ ΤΟΥΡΙΣΜΟ ΣΤΟ ΒΟΛΟ

Σπουδαία Διορθόδοξη Συνάντηση γιά τήν ἀνάδειξη τοῦ Θρησκευτικοῦ τουρισμοῦ στήν Μαγνησία συνδιοργάνωσαν, ἀπό 20-25/8/2012, ἡ Ἱερά Μητρόπολη Δημητριάδος καί ὁ Δήμος Βόλου. Στήν συνάντηση συμμετείχαν Ἐκκλησιαστικές ἀντιπροσωπείες ἀπό τά Ὁρθόδοξα Πατριαρχεῖα Μόσχας, Σερβίας, Ρουμανίας, Βουλγαρίας καί τήν Ἐκκλησία τῆς Κύπρου. Σύμφωνα μέ τό πρόγραμμα τοῦ πενθημέρου, τήν Δευτέρα 20/8, ἔγινε ἡ ἐπίσημη ὑποδοχή τῶν Ἀντιπροσωπειῶν ἀπό τό Δήμαρχο Βόλου κ. Πάνο Σκοτινιώτη στό Δημαρχεῖο τῆς πόλης καί στή συνέχεια τελέστηκε ἐπίσημη Δοξολογία στόν Μητροπολιτικό Ἱερό Ναό Ἁγίου Νικολάου Βόλου. Ἀμέσως μετά πραγματοποιήθηκε ἐπίσκεψη στό «Ἀθανασάκειο» Ἀρχαιολογικό Μουσεῖο. Κατά τή διάρκεια τῆς ἐδῶ παραμονῆς τους οἱ ξένες ἀντιπροσωπείες ἐπισκέφθηκαν ἀρχαιολογικούς χώρους, συμμετείχαν σέ Ἡμερίδα γιά τόν Θρησκευτικό Τουρισμό, ἐνῶ πραγματοποίησαν προσκύνημα στίς Ἱερές Μονές Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν, Τιμίου Προδρόμου Ἀνατολῆς Ἁγίας, Παναγίας Ἄνω Ξενιάς καί συμμετείχαν στήν μεγάλη πανήγυρη τῆς Κάτω Ξενιάς ἐπί τῆ Ἀποδόσει τῆς ἐορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Τήν τελευταία ἡμέρα τῆς παραμονῆς τους περιηγήθηκαν στό Πήλιο, σέ περιοχές μέ ἰδιαίτερο θρησκευτικό καί ἱστορικό ἐνδιαφέρον, ὅπως ἡ Πορταριά, ἡ Μακρινίτσα, ἡ Τσαγκαράδα, οἱ Μηλιές, ὁ Κισσός κ.ἄ. Συμμετείχαν, τέλος, σέ Συνέντευξη Τύπου πού παραχωρήθηκε στό Δημαρχεῖο Βόλου, ἐπί τῆ λήξει τῆς Συνάντησης, ὅπου κατέθεσαν τίς εὐχαριστίες τους γιά τήν θερμή φιλοξενία, καθώς καί τίς προτάσεις τους γιά μελλοντική συνεργασία τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως μέ τίς Ἐκκλησίες τους στόν τομέα τῆς ἀνάπτυξης τῶν προσκυνηματικῶν περιηγήσεων.

ΓΙΟΡΤΑΣΤΗΚΕ Η ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΗΛΙΟΥ ΣΤΙΣ ΑΛΥΚΕΣ

Στόν πανηγυρίζοντα Ναό τῶν Ἀλυκῶν χοροστάτησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, κατά τόν Μέγα Πανηγυρικό Ἑσπερινό τῆς ἐορτῆς τοῦ Προφήτου Ἡλίου τοῦ Θεσβίτου, στόν ὁποῖο συμμετείχε πλῆθος πιστῶν. Στήν ὁμιλία του ὁ κ. Ἰγνάτιος μίλησε, μεταξύ ἄλλων, γιά τούς ἐκπροσώπους τῆς ἐξουσίας ἐκείνης τῆς ἐποχῆς πού κατατρόπωσε ὁ Προφήτης Ἡλίας, ἀποκαλύπτοντας τήν γυμνότητα τῶν λόγων καί τῶν ἔργων τους. Μάλιστα, σπλιτεύσε ἐκείνους πού τούς μμούνται στήν ἐποχή μας, ἐργαζόμενοι εἰς βάρος τῶν συμφερόντων τοῦ λαοῦ. «Εἶναι τά ὄργανα τῆς ἐξουσίας πού τήν ἐκμεταλλεύτηκαν καί εὐτέλιαν τά πράγματα πού ὁ λαός τούς ἀνέθεσε. Προσκύνησαν καί αὐτοί τόν Βάαλ τῶν χρημάτων καί τοῦ εὐκόλου κέρδους καί ὁδήγησαν τήν χώρα μας στή σημερινή κατάντια. Εἶναι ἄλλοι πού προσκυνοῦν πάνω στό «θυσιαστήριο» δῆθεν τῆς γνώσης, τῆς ἐπιστήμης καί τῆς τεχνολογίας καί νομίζουν ὅτι ἔτσι μποροῦν νά λύσουν τά προβλήματα τῶν ἀνθρώπων. Γιά δεῖτε, ἀνακάλυψαν καί τό «σωματίδιο τοῦ Θεοῦ». Τί ἀπάτη! Καί αὐτό τό σωματίδιο ποῖς τό ἔφτιαξε; Ἐφθασαν στήν ἀνοησία μερικοί νά πιστέψουν ὅτι βρῆκαν τήν ἀπάντηση στό θέμα τῆς πίστεως καί δέν καταλαβαίνουν ὅτι ὅσο ὑπάρχει ζωή καί θάνατος ἡ πίστις θά εἶναι ζωντανή, γιατί εἶναι ἡ μόνη ἐλπίδα γιά τήν αἰωνιότητα καί εἶναι αὐτή πού ἔχουμε ἀνάγκη καί διψᾶμε οἱ ἄνθρωποι, γιατί εἴμαστε πλάσμενοι γιά τήν αἰωνιότητα...».

ΠΛΗΘΟΡΑ ΠΑΙΔΙΩΝ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

«Σπουδαῖο ἔργο Θεοῦ», χαρακτήρισε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἰγνάτιος, αὐτό πού ἐπιτελεῖται στίς κατασκηνώσεις τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας στόν Ἅγιο Λαυρέντιο Πηλίου. Ὁ Σεβασμιώτατος λειτουργεῖ στήν παρακείμενη ὁμώνυμη Ἱερά Μονή τήν Κυριακή 5/8 καί τόνισε ὅτι «οἱ κατασκηνωτές βιώνουν ἐμπειρικά τά ὅσα διδάσκονται στά Κατηχητικά Σχολεῖα τήν περίοδο τοῦ χειμῶνα». Τόνισε, ἐπίσης, ὅτι τό ἔργο τῶν κατασκηνώσεων ἀπαιτεῖ «κόπους καί θυσίες ἀπό τούς ἀνθρώπους, πού κάθε χρόνο ἀσχολοῦνται μέ τόν σχε-

διασμό καί τήν προετοιμασία τῶν κατασκηνωτικῶν περιόδων τῆς ἐπόμενης χρονιάς...». Ἐπαίνεσε τό ἔργο τῶν ἐθελοντῶν πού ἀφιερῶ-

νται στό κατασκηνωτικό ἔργο, ἄνδρες καί γυναῖκες, Ἱερεῖς καί Πρεσβυτέρους, νέοι ἐπιστήμονες. Σημείωσε, ἐπίσης, ὅτι τά παιδιά μας στίς κατασκηνώσεις «μαθαίνουν ν' ἀγαποῦν καί νά χαίρονται τή ζωή καί συγχρόνως νά ζοῦν ὡς πολῖτες τοῦ οὐρανοῦ, ἐνῶ γνωρίζουν πῶς ν' ἀντιμετωπίζουν τίς δυσκολίες τῆς ζωῆς». Στή συνέχεια ὁ κ. Ἰγνάτιος ἐπισκέφθηκε τόν χώρο τῶν κατασκηνώσεων ὅπου διεξαγόταν ἡ Δ' Κατασκηνωτική περίοδος μέ κορίτσια Γυμνασίου καί Λυκείου. Τό φετινό καλοκαίρι πραγματοποιήθηκαν ἕξι κατασκηνωτικές περίοδοι, ὑπερπλήρεις ἀγοριῶν καί κοριτσιῶν Δημοτικοῦ, Γυμνασίου καί Λυκείου, καθώς καί ἡ Κατασκίνωση τοῦ Συνδέσμου Νέων.

ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΟ ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΤΟΥ ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΥΓΟΥΣΤΟΥ, ΛΑΜΠΡΟΣ Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Κατά τήν περίοδο του Δεκαπενταυγούστου, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος περιόδευσε σέ Ἱερές Μονές τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, ὅπου τέλεσε τίς Ἀκολουθίες τῆς Μικρᾶς καί Μεγάλῃς Παρακλήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, κατά τό ἀκόλουθο πρόγραμμα:

6/8 Ἱερός Ναός Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Ἀμαλιαπόλεως

7/8 στήν Ἱερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Συκῆς

8/8/σπίν Ἱερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Βροχιᾶς

9/8 σπίν Ἱερά Μονή Ἀγίου Λαυρεντίου

10/8 σπίν Ἱερά Μονή Ἀγίου Γερασίμου Μακρινίτισης

12/8 σπίν Ἱερά Μονή Γενεσίου τῆς Θεοτόκου Ἀγίου Βλασίου

13/8 σπίν Ἱερά Μονή Παναγίας Γοργοῦπηκκού Φυτόκου

Λαμπρός ὑπῆρξε κι ἐφέτος ὁ εορτασμός τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου στή Μητρόπολη Δημητριάδος. Πλήθος λαοῦ κατέκλυσε ὅλους τούς Ἱεροῦς Ναούς καί τίς Μονές μας, ἰδιαίτερως δέ σέ ὄσους καί ὄσες πανηγύριζαν. Στόν Μέγα Πανηγυρικό Ἑσπερινό στόν Ι.Ν. Εὐαγγελιστρίας Ν. Ἰωνίας, χοροστάτισε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἰγνάτιος, ὁ ὁποῖος κήρυξε τό θεῖο λόγο, ἐνῶ ἐψάλλσαν τά Ἐγκώμια τῆς Παναγίας καί ἀκολούθησε λιτάνευση τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας στούς δρόμους τῆς πόλης. Ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς ὁ Σεβασμιώτατος προεξῆρχε τῆς Πανηγυρικῆς Θείας Λειτουργίας σπίν Ἱερά Μονή Παναγίας Ἄνω Ξενιάς.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΕ Η ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΟΣΙΟΥ ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΤΟΥ ΣΑΡΩΦ ΠΟΡΤΑΡΙΑΣ

Μέ τήν δέουσα ἱεροπρέπεια ἐορτάστηκε ἡ ἀνακομιδή τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τοῦ Ὁσίου Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ, σπίν ὁμώνυμῃ Ἱερά Μονή τῆς Πορταρίας, παρουσία πλήθους κληρικῶν καί πιστῶν. Στόν Μέγα Πανηγυρικό Ἑσπερινό (18/7) χοροστάτισε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, ὁ ὁποῖος μίλησε

γιά τόν τρόπο πού ἐβλεπε ὁ Ἅγιος τούς ἀνθρώπους, τούς ὁποίους χαιρετοῦσε μέ τόν χαιρετισμό «Χριστός Ἀνέστη, χαρά μου». Σημείωσε ὅτι «ὁ Ἅγιος βλέπει στό πρόσωπο τοῦ κάθε ἀνθρώπου πῆ ζωντανή εἰκόνα τοῦ Θεοῦ καί μᾶς καλεῖ ν' ἀντιμετωπίζουμε τούς συνανθρώπους μας μέ τόν

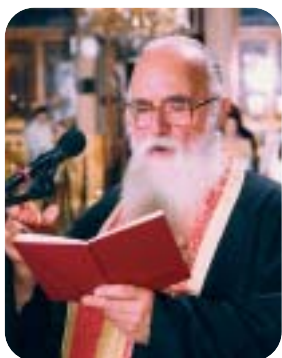
ἴδιο τρόπο. Σπίν περίπτωση αὐτή στόν ἄλλον δέν θά βλέπουμε τά ἐλαττώματα καί τίς ἐλλείψεις του, τότε ὁ ἄλλος δέν θά εἶναι ἡ κόλαση καί ὁ φόβος μας... ὅταν εἶσαι ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ δέν μπορείς νά κατακρίνεις τούς ἄλλους, παρά μόνο νά εὐχέσαι καί νά προσεύχεσαι γιά τήν σωτηρία ὅλων τῶν ἀνθρώπων. Δέ μπορείς νά ἀναστατώνεις καρδιές, νά δημιουργεῖς ἄγχος, νά φέρνεις τούς ἀνθρώπους σέ διχασμό καί διχόνοια...». Σέ ἄλλο σημεῖο τῆς ὁμιλίας του χαρακτήρισε τόν Ὁσιο Σεραφεῖμ «Ἅγιο τῆς χαρᾶς, τῆς εἰρήνης, τῆς συγγνώμης, τῆς ἐνόπτας». Τέλος, ὁ Σεβασμιώτατος ἐπαίνεσε τόν Ἡγούμενο τῆς Μονῆς Ἀρχιμ. Ἀθανάσιο Κολλᾶ καί τούς συνεργάτες του, γιά τήν πρόοδο πού ἐπιτελεῖται σπίν ἀνοικοδόμηση τῆς Μονῆς καί τήν ὁλοκλήρωση τοῦ Καθολικοῦ.

ΤΡΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΧΩΡΙΣ ΤΟΝ π. ΜΑΡΙΝΟ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟ

Σέ κλίμα συγκίνησης τελέστηκε τήν Κυριακή 19 Αὐγούστου στόν κατᾶμεστο Ἱερό Ναό Εὐαγγελιστρίας Πειραιῶς τό τριετές μνημόσυνο τοῦ μακαριστοῦ

Πρωτοπρεσβυτέρου Μαρίνου Γεωργακοπούλου. Τῆς Λειτουργικῆς Συνάξεως καί τοῦ Ἀρχιερατικοῦ μνημοσύνου προεξῆρχε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, κατά σάρκα υἱός τοῦ μακαριστοῦ π. Μαρίνου, ἐνῶ συμμετεῖχε πλειάδα κληρικῶν μεταξύ τῶν ὁποίων καί ὁ ἕτερος υἱός τοῦ μακαριστοῦ, π. Γεώργιος Γεωργακόπουλος. Τό θεῖο λόγο κήρυξε ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος, Ἀρχιμ. Δαμασκηνός Κιαμέτης, ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε στό ἔργο καί τή ζωή τοῦ π. Μαρίνου.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΕ Η ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΛΑΥΡΕΝΤΙΟΥ

Σπίν πανηγυρίζουσα Ἱερά Μονή τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Λαυρεντίου τοῦ Ἀρχιδιακόνου, στό Πήλιο, χοροστάτισε, κατά τόν Μεγάλο Ἑσπερινό (9/8), ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ.

Ἰγνάτιος, παρουσία πολλῶν κληρικῶν καί λαϊκῶν προσκυνητῶν. Στό κήρυγμά του ὁ Σεβασμιώτατος ἀναφέρθηκε στόν ἀληθινό πλοῦτο τῆς Ἐκκλησίας «πού δέν εἶναι ἄλλος ἀπό τούς πτωχοῦς, τούς ἀστέγους, τούς ἀσθενεῖς, τούς ὁποίους ἀνέκαθεν περιέθαλπε. Σ' αὐτούς διασώζεται τό πρόσωπο τοῦ ζωντανοῦ Θεοῦ. Αὐτό εἶναι τό κήρυγμα τῆς Ὁρθόδοξης πίστεως μας... ὁ Χριστός μᾶς ἤρθε γιά ὅλους τούς ἀνθρώπους. Καί αὐτό τό ἔδειξε μέ τή

διδασκαλία καί μέ τίς πράξεις του. Θαυματούργησε γιά τόν ἑκατόνταρχο πού δέν ἦταν Ἑβραῖος. Μίλησε μέ τήν «αἰρετική» Σαμαρείτιδα καί μαζί τῆς διεξήγαγε ἕναν ἀπό τούς πῖο θεολογικούς καί

ζωντανούς διαλόγους πού διασώζεται μέσα σπίν Καινή Διαθήκη. Ὁ ἴδιος μας ἔδειξε πῶς πρέπει νά σέβεται ὁ ἕνας τό πρόσωπο τοῦ ἄλλου, ὅταν εἶπε ὅτι ἤρθε νά σώσει τούς ἁμαρτωλοῦς...». Κατακλείοντας, ἀναφέρθηκε στά τραγικά γεγονότα τῆς Μέσης Ἀνατολῆς καί στόν Ἐμφύλιο Πόλεμο πού διεξάγεται σπίν Συρία. Παρατήρησε χαρακτηριστικά: «Δέν ξέρω ἂν εἶναι ἡ ὥρα τοῦ μαρτυρίου, ἀλλά θέλω νά σᾶς καλέσω σέ ζωντανή καί θερμή προσευχή, γιατί τούτη τήν ὥρα διακυβεύονται ψυχές καί ἄνθρωποι, Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί σπίν Συρία, ὅπου γίνεται ἐμφύλιος πόλεμος. Καί δυστυχῶς, ὅπως συμβαίνει πάντοτε, ἄθῳα θύματα εἶναι ἄνθρωποι. Ἀλλά ἐκεῖ ἔχουμε ὁμόδοξους, Ὁρθοδόξους πού ἔδωσαν καί δίνουν τήν μαρτυρία τῆς πίστεως μας σέ αὐτόν τό τόσο ταραγμένο Ἀραβικό κῶρο, αἰῶνες τώρα. Ἄς προσευκηθούμε ὁ Θεός νά τούς διαφυλάξει ἀπό αὐτή τή λαίλαπα τοῦ ἐμφυλίου πολέμου γιατί εἶναι τραγικές οἱ ἐξελίξεις.

Καί ἄς ἔχουμε κατά νοῦ ὅτι οἱ Μάρτυρες τῆς πίστεώς μας δέν λείπουν καί σπίν ἐποχή μας...»

ΜΕ ΛΑΜΠΡΟΤΗΤΑ ΓΙΟΡΤΑΣΤΗΚΕ Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Με επίκεντρο τόν Ἱερό Ναό τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος Βόλου, γιορτάστηκε καί φέτος ἡ μεγάλη Δεσποτική ἑορτή τοῦ καλοκαιριοῦ, προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἱγνατίου, μέ τή συμμετοχή τοῦ ἱεροῦ Κλήρου καί τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ τῆς πόλης. Στό κήρυγμά του, κατά τόν Πανηγυρικό Ἑσπερινό, ὁ Σεβασμιώτατος ἐπεσήμανε, μεταξύ ἄλλων, πῶς «ἡ πρόσκληση τοῦ Χριστοῦ πρὸς τοὺς Μαθητές γιά τήν μεταμόρφωσή τους ἀπευθύνεται πρὸς ὅλους μας καί τήν ἐπαναλαμβάνει ἡ Ἐκκλησία μας διαρκῶς. Πρόσκληση μεταμόρφωσης τῆς ψυχῆς καί τῆς ζωῆς μας. Πῶς, ἀλήθεια, μπορούμε νά βαδίσουμε σ' αὐτόν τόν μεταμορφωτικό δρόμο; Μέ τήν μετάνοια καί τήν ταπείνωση, γιατί χωρίς αὐτές δέ μπορούμε ν' ἀνέβουμε καί νά κοιτάσουμε ψηλά, νά συνειδητοποιήσουμε τό πρόσκαιρο τῆς γήινης πραγματικότητας... Ἀλλά αὐτά νοσηματοδοτοῦνται μόνο ἀπό τήν παρουσία τοῦ Κυρίου στή ζωή μας καί τήν βίωση τοῦ μυστηρίου τῆς Ἐκκλησίας, ὅπου συντελεῖται διαρκῶς ἡ Μεταμόρφωση καί καλούμαστε νά βιώσουμε τήν εἰκόνα τῶν ἐσχάτων. Αὐτή ἡ Μεταμόρφωση δέν ἔχει ἀπλῶς αἰσθητικό περιεχόμενο, ἀλλά εἶναι πράξη ζωῆς. Ὁ μεταμορφωμένος ἄνθρωπος εἶναι ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, τῆς ἀλήθειας, τῆς ἀγάπης, τῆς δικαιοσύνης, ὅχι ὁ ἄνθρωπος τῆς βίας, τῆς ἐξουσίας, τοῦ καταναγκασμοῦ καί τῶν κραυγῶν. Ὁ μεταμορφωμένος ἄνθρωπος εἶναι πάντοτε χαρά καί φῶς. Αὐτό ἀκριβῶς λείπει σήμερα ἀπό τήν κοινωνία μας, πού εἶναι βυθισμένη στό βουρκο τῆς ἁμαρτίας, τῆς αὐτοδικαίωσης καί τοῦ ἀτομισμού. Αὐτή εἶναι πρόσκληση τῆς ἑορτῆς, νά μπορούμε νά μεταμορφωνόμαστε διαρκῶς, μετανοώντας γιά τὰ ἑλλείμματα καί τίς πτώσεις μας». Ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς τελέστηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία, ἱερουργούντος τοῦ Σεβ. κ. Ἱγνατίου. Τόν Θεῖο Λόγο κήρυξε ὁ Ἱεροκήρυκας Ἀρχιμ. Ἐπιφάνιος Δημητρίου.

ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΛΑΟΥ ΣΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΗΣ ΚΑΤΩ ΞΕΝΙΑΣ. ΚΩΛΥΣΙΕΡΓΙΑ ΤΩΝ ΥΠΕΥΘΥΝΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΣ ΜΟΝΗΣ

Μέ λαμπρότητα τελέστηκε καί φέτος ἡ μεγάλη πανήγυρη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Κάτω Ξενίας Ἀλμυροῦ, ἐπί τῇ Ἀποδόσει τῆς ἑορτῆς τῆς Κοιμίσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Στὴν Ἱερά Πανήγυρη συμμετείχαν τὰ μέλη τῶν ἀντιπροσωπειῶν τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν Ρωσίας, Σερβίας, Ρουμανίας, Βουλγαρίας καί Κύπρου, πού βρέθηκαν στὸν τόπο μας, προ-

κειμένοι νά συμμετάσχουν στὴν πενθήμερη συνάντηση γιά τήν προώθηση τοῦ Ἐθνοσκευτικῆς Τουρισμοῦ στή Μαγνησία. Συμμετείχαν, ἐπίσης, πλῆθος Κληρικῶν, καθὼς καί ὁ Περιφερειάρχης Θεσσαλίας κ. Κώστας Ἀγοραστός καί ὁ Δήμαρχος Ἀλμυροῦ κ. Εὐάγγελος Χατζικυριάκος. Στὸν Μέγα Πανηγυρικό Ἑσπερινό χοροστάτησε ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ποντιόλοκ κ. Τύκων. Τό θεῖο λόγο κήρυξε ὁ Ἀρχιμ. Ἱερώνυμος Πυλιώτης, Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου, ὁ ὁποῖος ἐπαναβεβαίωσε τήν στήριξη τῆς Ἐκκλησίας

τῆς Κύπρου πρὸς τόν χειμαζόμενο Ἑλληνικό λαό. Ἀπὸ τῆς μεριάς του ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἱγνατίος εὐχαρίστησε τήν Κυπριακή Ἐκκλησία γιά τήν σημαντική ἀνθρωπιστική βοήθεια πρὸς τήν Μητρόπόλῃ μας. Ἀναφέρθηκε, ὅμως, καί στὴν πορεία ἀποκατάστασης τῆς κατεστραμμένης ἀπὸ τόν σεισμό τοῦ 1980 παλαιᾶς Ἱερᾶς Μονῆς, ἐπισημαίνοντας ὅτι «ἀπὸ τήν πλευρά τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἔχει γίνῃ πᾶν τό ἀνθρωπίνως δυνατό γιά τήν ἀνασπίλωση καί ἀνακαίνιση τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Προσευχόμαστε στὴν Κυρία Θεοτόκο νά βοηθήσει τίς προσπάθειές μας καί εὐχόμαστε οἱ ἔχοντες τίς εὐθύνες νά τίς ἀναλάβουν γιά νά ἐπανέλθει ἡ Μονή, τό κέντρο τῆς Ἐκκλησιαστικῆς καί κοινωνικῆς ζωῆς τῆς ἐπαρχίας Ἀλμυροῦ, στό ἀρχαῖο κάλλος». Τήν Ἀγιώνυμο ἡμέρα τελέστηκε Πανηγυρική Πολυαρχιερατική Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἱγνατίου. Τό θεῖο λόγο κήρυξε ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ποντιόλοκ κ. Τύκων.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΑΝ ΟΙ ΜΟΝΕΣ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΑΝΑΤΟΛΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΣΥΚΗΣ

Στὴν πανηγυρίζουσα Ἱερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Ἀνατολῆς Ἀγίας χοροστάτησε, κατά τόν Μέγα Πανηγυρικό Ἑσπερινό τῆς ἑορτῆς τῆς ἀποτομῆς τῆς κεφαλῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου (28/8), ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἱγνατίος, πλαισιωμένος ἀπὸ πλῆθος Κλη-

ρικῶν τῆς Ἐπαρχίας Ἀγίας, ἀπὸ τήν Ἀδελφότητα τῆς Μονῆς καί πλῆθος προσκυνητῶν. Στό κήρυγμά του ὁ κ. Ἱγνατίος μίλησε γιά τό γεγονός τοῦ ἀποκεφαλισμοῦ τοῦ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, πού, ὅπως τόνισε «ἦταν καρπός τοῦ ὑλιστικῆς τρόπου ζωῆς τοῦ Ἡρώδου καί τῆς

οἰκονομίας του, ὅπου κυριαρχοῦσε ἡ κραυγή, ὁ ἡδονισμός καί ἡ ἁμαρτία, ἀλλά καί ἡ ὑπερφίαλη ἐξουσία, πού νομίζει ὅτι τῆς ἀνῆκει ὁ κόσμος. Αὐτή δημιουργεῖ τίς προϋποθέσεις γιά τραγωδίες καί γεγονότα, σάν κι αὐτό πού τιμοῦμε σήμερα, γιατί δέν ἀντέχει ποτέ τόν ἔλεγχο καί τήν ἀλήθεια καί κάνει τὰ πάντα γιά νά τήν φιμώσει...». Στή συνέχεια, ἐπεσήμανε ὅτι ἡ εἰκόνα ἐκείνης τῆς ἐποχῆς δέ διαφέρει ἀπὸ τῆ σημερινή. «Καί σήμερα παρατηρεῖται κραυγή σέ ὅλα τὰ ἐπίπεδα. Ζοῦμε σέ κοινωνία πτωχική, πού ἔμαθε στὸν εὐκόλο τρόπο ζωῆς, πού ἀποφασίζει μέ ἄδικο τρόπο καί δέν ἀντέχει τήν ἀλήθεια Μία τέτοια

κοινωνία, πού ἔχει χάσει τό ἦθος τῆς, δυστυχῶς εἶναι εὐκόλο νά κυβερνητεῖται ἀπὸ ἐξουσίες ὑπερφίαλες, πού προδίδουν τό καθῆκον καί τήν ἀποστολή τους. Σέ μία τέτοια πραγματικότητα ἡ ἀλήθεια, ἡ ἐντιμότητα, τό ἦθος δέν εἶναι ἀνεκτά...». Ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς ὁ κ. Ἱγνατίος λειτούργησε καί ὁμίλησε στὴν πανηγυρίζουσα Ἱερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Συκῆς.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ

ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Ἔτος 31ο • Ἀρ. Φύλλου 377-378 • Σεπτέμβριος-Οκτώβριος 2012

Ἐκδότης: Μητροπολίτης Δημητριάδος Ἱγνατίος
Διευθυντής: Ἀρχιμανδρίτης Ἐπιφάνιος Οἰκονόμου
Φιλολογική ἐπιμέλεια: Χρῖστος Δ. Ξενάκης
Υπεύθυνος κυκλοφορίας: Ἀρχιμανδρίτης Μάξιμος Παπαϊωάννου

Μηχανογράφηση: Βασιλική Ἀντωνάκη

Ἐκτύπωση & Βιβλιοδεσία: Ἀλ. Ξουράφας

Ἰδιοκτησία: Ἱερά Μητρόπολις Δημητριάδος

Διεύθυνση: Τ.Θ. 1308 • 38001 Βόλος

Τηλέφωνο: 24210 93500 • Fax: 24210 67903

Internet: www.imd.gr

E-mail: idiaitero@imd.gr

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΤΙΜΙΑΣ ΖΩΝΗΣ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Ἡ εορτή τῆς Τιμίας Ζώνης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου εορτάστηκε μέ τήν δέουσα ἱεροπρέπεια στό ὁμώνυμο Παρεκκλήσιο τοῦ Ἐκκλ/κοῦ Ξενώνα τῆς Ἄλλης Μεριᾶς σπίν Ἱερά Μητρόπολη Δημητριάδος, μέ τήν τέλεση Ἱερᾶς Ἀγρυπνίας σπίν ὁποία προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Ἱγνάτιος. Σπίν Ἀγρυπνία ἔλαβαν μέρος κλιμάκια Ἱερῶν Μονῶν τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας, μέ ἐπικεφαλῆς Ἠγουμένους καί Ἠγουμένες (Ἄνω Ξενιάς, Κάτω Ξενιάς, Λαμπινούς, Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Πηλίου, Γοργοῦπκκού Φυτόκου, Τιμί-ου Προδρόμου Συκῆς), πλῆθος Κληρικῶν καί εὐλαβῶν προσκυνητῶν, ἐνῶ ἔψαλαν Μοναχές τῆς Μονῆς Ταξιαρχῶν. Κορυφαία στιγμή τοῦ εορτασμοῦ ἦταν ἡ ἀφιξη τοῦ τεμαχίου τῆς Τιμίας Ζώνης, πού φυλάσσεται σπίν Ἱερά Μονή Παναγίας Κάτω Ξενιάς καί κόμισε στό Μητροπολιτικό Παρεκκλήσιο ἡ Ἠγουμένη Γερόντισσα Νυμφωδώρα. Τόν Θεῖο Λόγο, κατά τόν Μέγα Πανηγυρικό Ἑσπερινό ἐκφώνησε ὁ Ἱεροκήρυκας Ἄρχιμ. Ἐπιφάνιος Δημητρίου, ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε σπίν ἱστορία τῆς Τιμίας Ζώνης. Χαιρετισμό στούς προσκυνητές ἀπύθυνε ὁ Σεβ. κ. Ἱγνάτιος, ὁ ὁποῖος εὐχαρίστησε γιά τήν πληθωρική συμμετοχή καί ἐξέφρασε τήν ἀπόλυτη ἱκανοποίησή του γιά τόν φειτόν εορτασμό τοῦ Δεκαπενταυγούσου καί τήν μαζική παρουσία τῶν πιστῶν στίς Ἱερές Παρακλήσεις, στίς πόλεις, στά χωριά καί στά Μοναστήρια. Εὐχήθηκε, τέλος, νά σκέπει καί νά προστατεύει ἡ Παναγία τόν τόπο καί τόν δοκιμαζόμενο λαό μας, σ' αὐτή τήν δύσκολη καμπή τῆς ἱστορίας του οὕτως, ὥστε ὅλοι μαζί νά ἀντιμετωπίσουμε τήν δυσκολία καί νά ξεπεράσουμε τήν κρίση.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΠΑΤΡΩΝ ΣΤΗΝ ΜΟΝΗ ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ ΠΗΛΙΟΥ

Τό ἐν Χώναις θαῦμα τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ εορτάστηκε, σπίν Ἱερά Μονή Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Ἁγίου Γεωργίου Νηλείας (5-6/9). Προεξάρχων τῆς Πανηγύρεως ἦταν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πατρῶν κ. Χρυσόστομος. Στόν Πανηγυρικό Ἑσπερινό συμμετείχαν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Ἄρχιμ. Βαρθολομαῖος Σαμαράς, πλῆθος κληρικῶν τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας, ἐνῶ παρέστησαν ἐκπρόσωποι ἄλλων Ἱερῶν Μονῶν, ὁ Δήμαρχος Νοτίου Πηλίου κ. Νικόλαος Φορτούνας, ἐκπρόσωποι τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοίκησης, τῶν στρατιωτικῶν καί λιμενικῶν ἀρχῶν, καί μέγα πλῆθος προσκυνητῶν πού κατέκλεισαν τούς χώρους τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Στό κήρυγμά του στόν Μέγα Πανηγυρικό Ἑσπερινό ὁ κ. Χρυσόστομος ἀναφέρθηκε σπίν προσφο-
ρά τῆς Ἐκκλησίας στόν λαό τοῦ Θεοῦ, πού δέν περιορίζεται μόνο σπίν κάλυψη τῶν ὑλικῶν ἀναγκῶν, ἀλλά ἐπεκτείνεται, κυρίως, σπίν παροχή τῶν πνευματικῶν ἐκείνων προϋποθέ-
σεων, πού καθιστοῦν τόν ἄνθρωπο αὐτάρκη καί εὐτυχισμέ-
νο. Ἐπεσήμανε ὅτι οἱ πνευματικές αὐτές παροχές τῆς Ἐκ-
κλησίας εἶναι ἡ ἀγάπη, ἡ ἐλπίδα, ἡ δύναμη, ἡ χαρά καί κυ-
ρίως ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, πού βιώνεται σπίν Μυστηριακή κοι-
νωνία τῶν προσώπων μέσα σπίν Ἐκκλησία. Σημείωσε πῶς, ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἐγκολπώνεται αὐτά τά πνευματικά ἀγαθά
μπορεῖ ν' ἀντιμετωπίσει τίς δυσκολίες καί νά ὑπερβῆ τίς δο-
κιμασίες τῆς ζωῆς. Ἀνήμερα τῆς εορτῆς τελέστηκε πανηγυ-
ρική Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολί-
του Πατρῶν κ. Χρυσοστόμου, τόν ὁποῖο πλαισίωσε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἱγνάτιος.

ΕΠΙΣΤΟΛΙΚΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΟΥΣΙΑΣ ΣΕΒ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΜΕ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

Ἐπιστολή ἔντονης ἀγωνίας γιά τό μέλλον τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας ἀπέστειλε (2/7) ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐθνικῆς Συνομοσπον-
δίας Ἑλληνικοῦ Ἐμπορίου (Ε.Σ.Ε.Ε.) κ. Βασίλειος Κορκίδης, πρὸς τόν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ἱγνάτιο, ἐκπρο-
σωπώντας 800.000 ἐργαζομένους καί ἀνέργους τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐμπορίου. Ὁ Πρόεδρος τῆς Ε.Σ.Ε.Ε. χαρακτηρίζει τήν ἐπι-
στολή τοῦ «ἐξομολόγησι, ἔκκλησι καί προσευχή» καί ἀναφέρεται στίς «ὀδυνηρές καί πολυδιάσπαστες συνέπειες ἀπό τήν
οικονομική ἐξαθλίωσι, πού ἔχουν ὀδηγήσει πολλές ἐλληνικές οἰκογένειες ἐμπόρων σέ ἀπόγνωση», ὅπως εἶναι ὁ ἀλκοολι-
σμός, τά ναρκωτικά, ὁ ἰντερνετικός καί κοινός τζόγος, ἀλλά καί σπίν «κατάρτα τῶν καιρῶν στούς ἐλεύθερους ἐπαγγελματίες»,
πού εἶναι «οἱ αὐξανόμενες ψυχικές παθήσεις, ἡ κατάθλιψη καί ἡ μελαγχολία, πού ὀδηγοῦν χιλιάδες συνανθρώπους μας σπίν
ἁμαρτία τῆς αὐτοκτονίας...». Ὁ κ. Κορκίδης ἐπεσήμανε τήν πεποίθησή του ὅτι «Μόνο ἡ Ἐκκλησία μας μπορεῖ νά βοηθήσει
αὐτούς τούς συνανθρώπους πού ἡ πίστη τούς κλονίστηκε.» καί κατέληξε ὑπογραμμίζοντας ὅτι «Ἡ ἐλληνική κοινωνία σήμερα, περισσότερο ἀπό ποτέ,
χρειάζεται τήν παρουσία τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας.» Πατρική καί βαρυσήμαντη ἀπαντητική ἐπιστολή πρὸς τόν Πρόεδρο τῆς Ε.Σ.Ε.Ε. ἀπέ-
στειλε (10/8/2012) ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μᾶς κ. Ἱγνάτιος. Ὁ Σεβασμιώτατος ἀναφέρεται σπίν ἔγκαιρη ἐπίγνωση, ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας, «τῆς εὐρύτε-
ρης κατάστασης ἐξαθλίωσης μεγάλου τμήματος τῆς κοινωνίας μας», πού τήν ὀδήγησε σπίν δημιουργία ποικίλων δομῶν κοινωνικῆς παρέμβασης καί προ-
σφορᾶς, ὅπως εἶναι τά ἐνοριακά συστήματα, «οἱ σχολές γονέων, οἱ συναντήσεις νέων ζευγαριῶν, ἡ ψυχική ὑποστήριξη ἐξαρτημένων ἀτόμων κλπ.», γιά τήν
στήριξη τῆς δοκιμαζόμενης Ἑλληνικῆς Οἰκογένειας. Ἀκολουθῶς προχώρησε σπίν Ἐκκλ/κή προσέγγισι τῆς αὐτοκτονίας, ἐπισημαίνοντας ὅτι «τό φαι-
νόμενο τῆς αὐτοκτονίας ἔρχεται νά σφραγίσῃ, μέ τόν τραγικότερο τρόπο, τήν εἰσοδὸ μας στόν ἐσώτατο κῶρο τοῦ μηδενισμοῦ. Ὅχι ἡ φτώχεια, ἀλλά ἡ
ἐξάλειψι κάθε ἄλλου νοήματος ζωῆς, ἡ ἀδραναιοποίηση κάθε ἄλλου ρόλου (πατέρα, συζύγου, φίλου) κρύβεται πίσω ἀπό τήν ἀποτρόπαια αὐτή πράξη...».
Ὁλοκληρώνοντας τήν ἐπιστολή του ὁ Σεβασμιώτατος καταθέτει τό τρίπτυχο ἐκεῖνο, πού μπορεῖ ν' ἀπαντήσει σπίν κρίσι τῆς ἐποχῆς: «-Αὐτοκριτική, ἀντί
τῆς διαρκούς κριτικῆς τῶν ἄλλων. -Δράσι ἀγάπης καί ἀλληλεγγύης, ἀντί γιά τόν ἀπομονωτισμό καί τήν ἀδιαφορία. -Σφαιρική ἀνάλυσι τῆς καταστάσεως,
πνευματική συγκρότησι καί προσωπική δημιουργία, ἀντί τῆς διάσπασης καί τῆς προσδοκίας αὐτομάτων καί οὐτοπιστικῶν λύσεων». Ἀφοῦ ἔθεσε τόν
ἑαυτό του σπίν διάθεσι τῆς Ε.Σ.Ε.Ε. κατέληξε μέ ἕνα μήνυμα αἰσιοδοξίας: «ἡ πατρίδα μας δέν βαδίζει πρὸς τήν καταστροφή, ἀλλά μέσω μίας στενωποῦ,
ἐτοιμάζεται γιά καινούργια ἐπιτεύγματα, τά ὁποῖα ὅμως θά πρέπει στό μέλλον νά διαχειριστῆ μέ περισσότερη σύνεσι, περισσότερη αὐτογνωσία καί κυ-
ρίως μέ περισσότερη ἀνθρωπιά, μαθαίνοντας ἀπό τά λάθη τοῦ παρελθόντος καί τά πάθη τοῦ παρόντος...»

«Η νέα γενιά ό αύστηρότερος κριτής»

Ἀγαπητοί εκπαιδευτικοί,

Πολύτιμοι συνεργάτες στή μόρφωση τῆς νέας γενιάς τῆς πατρίδας μας

Μπροστά μας, μία ἀκόμη σχολική χρονιά. Οἱ δυσκολίες τῶν τελευταίων χρόνων ξανά ἐνώπιόν μας, πιθανόν ὀξύτερες, ὀδυνηρότερες.

Εἶναι στιγμές, πού οἱ δύσκολες αὐτές ἐποχές μου θυμίζουν ἕνα θρασύ ἀγρίμι. Ὅσο τό φοβᾶσαι, ἀποθρασύνεται, ὅσο τό πολεμᾶς, συστέλλεται καί ὑποχωρεῖ. Καί ἴσως, τό μεγαλύτερο ὄπλο του νά εἶναι αὐτός ὁ φόβος. Ἕνας φόβος, πού φωλιάζει στίς καρδιές μικρῶν καί μεγάλων, ἕνας φόβος, πού κάνει τά κορμιά νά κυρτώνουν, ἕνας φόβος πού σκοτώνει τήν ἐλπίδα.

Σέ μία τέτοιου εἴδους ἀπειλή, ἡ ἀποτελεσματική ἀντίσταση προϋποθέτει ἐτοιμότητα, δυναμισμό καί κοινωνικό ὄραμα. Αὐτό, πού οἱ ἀρχαῖοι μας πρόγονοι ὀνόμαζαν «ἀνδρεῖο φρόνημα». Δυστυχῶς, μέ εὐθύνη ὄλων μας καί βεβαίως ἀνάλογη τοῦ ρόλου καί τῆς θέσης τοῦ καθενός μας, διαμορφώσαμε τίς νεότερες γενιές ἐθισμένες στήν εὐκολία, τήν ἀτομικότητα καί τήν ἀνευθυνότητα. Ἡ ποιοτική μόρφωση, ἡ πολυπλευρῆ ἀνάπτυξη προσωπικοτήτων, ἡ προσφορά χρόνου καί δυνάμεων σέ ἕνα ὑπερ-ἀτομικό σκοπό, ἀλλά καί ἡ στοιχειώδης δυνατότητα ἐπιβίωσης μπροστά στήν κάθε εἴδους δυσκολία, τοποθετήθηκαν σέ δεύτερη μοίρα, μπροστά στήν πάση θυσία ἀτομική ἐξασφάλιση καί τήν ἀσυλλόγιστη καί πέραν κάθε σχεδιασμοῦ εὐζωία.

Οἱ παράγοντες, πού συνετέλεσαν σέ αὐτή τήν κατάσταση, εἶναι πολλοί. Νομίζω, ὅμως, πώς ὁ κυριότερος καί καταλυτικότερος ὑπῆρξε ἡ τραγική ἔλλειψη ζωντανῶν προτύπων, ἀλλά καί, παράλληλα, ἡ ἀνάδειξη ἐπαίσχυτων συμπεριφορῶν, ὅπως ἡ διαφθορά καί ἡ ἡμιμάθεια σέ κοινῶς ἀποδεκτὴ στάση ζωῆς. Εἶναι πλέον φανερό, πώς δέν ἀλλοιώθηκαν ἀπλῶς κοινωνικές δομές, ἀλλά διαταράχθηκαν θεμελιώδεις ἀρχές τῆς ζωῆς καί τῆς κοινωνικῆς συμβίωσης. Ἡ περιβόητη κρίση, γνωρίζουμε ὅλοι μας καλά πώς εἶχε ἀρχίσει πολύ νωρίτερα σέ ὅλα τά ἐπίπεδα: πνευματικό, καλλιτεχνικό, παραγωγικό, ἀκόμη καί οικολογικό. Καί καθόλου δέν μᾶς τιμᾶ, πώς, τήν συνειδητοποίηση καί τόν σοβαρό προβληματισμό, τόν ἔφερε τελικῶς μόνον ἡ πτώση τοῦ εἰσοδήματος. Βρισκόμαστε ἀναπολόγητοι ἐνώπιον τῶν περασμένων ἀλλά καί τῶν ἐπερχομένων γενεῶν, καθὼς ἡ ἀπογύμνωση ἀπό κάθε νόημα ζωῆς καί ὁ ἀπορφανισμός ἀπό κάθε πνευματικό, κοινωνικό καί ψυχολογικό ἀντέρεισμα, μᾶς ἔχει φέρεי στίς πρώτες θέσεις στίς στατιστικές μελέτες τῶν αὐτοκτονιῶν παγκοσμίως.

Οἱ δυσκολίες τῶν ἡμερῶν πού ἔρχονται, δέν ἐπιδέχονται ἡμίμετρα καί ἀναβολές καί, πολύ περισσότερο, δέν ἐπιδέχονται χρεοκοπημένες λύσεις καί ἀνεδαφικούς διαχωρισμούς καί ἀποκλεισμούς, πού δίχασαν καί μάτωσαν τήν Ἑλληνική κοινωνία. Οἱ μαγνητικές βελόνες τῶν προσωπικῶν μας πυξίδων πρέπει νά ἀπομαγνητιστοῦν καί νά δείξουν κοινές κατευθύνσεις. Ὁ καθένας ἀπό μας, μέ τίς ἰδιαίτερες μορφωτικές, καί δημιουργικές δυνάμεις του, σέ συνδυασμό μέ τίς ἰδιαίτερες εὐαισθησίες του, ἀλλά καί τόν θεσμικό του ρόλο, μπορεί νά συνεισφέρει τόν πλοῦτο του σέ μία κοινή πορεία. Ἡ ἱστορία αὐτοῦ τοῦ τόπου θά μᾶς κρίνει μέ κριτήριο τήν προσφορά μᾶς σ' αὐτούς τοὺς δίσεκτους καιρούς.

Κυρίως, ὅμως, θά μᾶς κρίνει βάσει τῆς συνέπειας λόγων καί ἔργων. Καί αὐστηρότερος κριτής δέν ὑπάρχει ἀπό τή νέα γενιά πού βρίσκεται στά χέρια μας, μία γενιά ἰδιαίτερα εὐφυῆ, ἰδιαίτερα συναισθηματική, ἰδιαίτερα καλοπροαίρετη, ἀλλά καί ἰδιαίτερα πληγωμένη καί προδομένη. Τῆς ὀφείλουμε πρότυπα ἀνθρώπων, πού δίνουν στίς πράξεις τους εὐγενέστερα κίνητρα ἀπό τήν μισθωτή ἀπολαβή καί τήν ἀτομική καταναλωτική μαγία. Ἡ ἀνατροφή καί ἡ καλλιέργεια τῆς νέας γενιάς, ἢ θά καταστῆ προσωπική μας ὑπόθεση ἢ θά ἐπαληθευθεῖ ἐκεῖνο, πού ἀναφέρει ὁ Χριστός στό κατά Ἰωάννην Εὐαγγέλιο: «ὁ μισθωτός δέ καί οὐκ ὢν ποιμήν, οὐ οὐκ εἰσιν τά πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τόν λύκον ἐρχόμενον καί ἀφίπσιν τά πρόβατα καί φεύγει, καί ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτά καί σκορπίζει τά πρόβατα. Ὁ δέ μισθωτός φευγει, ὅτι μισθωτός ἐστίν καί οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων» (Ἰω. 10:12-13).

Ἄν ὑπάρχει ἕνα μήνυμα, πού συμπυκνώνει ὀλόκληρη τήν δογματική, ἀλλά καί τήν παιδαγωγική διδασκαλία τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας, εἶναι πὼς μόνον ἡ θυσιαστική ἀγάπη μπορεί νά ἀνοίξει λυτρωτικούς δρόμους, νά διευρύνει τήν ὑπαρξη, ἀλλά καί νά βοηθήσει διδάσκοντες καί διδασκόμενους νά νοηματοδοτήσουν τή ζωή τους καί νά νικήσουν τόν καθημερινό θάνατο, πού σαρκαστικά παραδοκεῖ κάθε στιγμή νά ματαιώσει καί νά μηδενίσει τά πάντα.

Γνωρίζετε, πὼς ἡ Τοπική μας Ἐκκλησία ἔχει ἐπιδοθεῖ σέ ἕναν ἀγώνα κάλυψης βασικῶν βιοτικῶν ἀναγκῶν ὄλων ἀδιακρίτως τῶν συνανθρώπων μας. Γνωρίζω καί ἐγὼ ἀντίστοιχες προσφορές καί ἄλλων φορέων, κυρίως ὅμως ἀπλῶν ἀνώνυμων συμπολιτῶν μας, πρὸς αὐτή τήν κατεύθυνση. Σᾶς καλῶ, ὅμως, μέ τόν ἴδιο ζῆλο νά ἀνταποκριθοῦμε ὅλοι μας στήν ἀντίστοιχη ψυχική καί πνευματική πείνα τῆς νέας γενιάς. Οἱ εὐκαιρίες οὐσιαστικῆς κοινωνικότητας, δημιουργικῆς δραστηριότητας, κοινωνικῶν ὀραματισμῶν καί ἀγωνιστικοῦ φρονήματος, θά ἀποτελέσουν πολύτιμη προσφορά πρὸς αὐτήν, θά ἀποτελέσουν, ὅμως, καί δική μας προσωπική ὀλοκλήρωση. Κυρίως, ὅμως, δῶρο ζωῆς πρὸς τά νέα παιδιά, θά ἀποτελέσει μία κοινωνία διαλόγου, συνεργασίας, ἀλληλοσυμπλήρωσης καί ἀλληλοσεβασμοῦ. Τήν ὀφείλουμε, καί σ' ἐκείνην, καί στόν ἑαυτό μας.

Τέτοιου εἴδους πρότυπα πρέπει νά σφραγίσουν τά πρώτα τους βήματα. Αὐτήν τήν ποιότητα θά ἀναζητήσουν αὔριο στίς δικές τους ἐπιλογές. Ἀπό αὐτόν τόν πλοῦτο θά ἀντλήσουν δυνάμεις, ἰδέες καί πίστη, γιά νά ἀντεπεξέλθουν στίς προκλήσεις τῶν δικῶν τους καιρῶν. Αὐτά θά κληροδοτήσουν καί στά δικά τους παιδιά.

Ἀγαπητοί εκπαιδευτικοί,

Οἱ καιροί δέν περιμένουν. «Οἱ καιροί οὐ μενετοί». Μάτια γεμάτα ὄνειρα καί δυναμισμό μᾶς παρακολουθοῦν. Ὡς ποιμένας τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας, καταθέτω τίς προσωπικές μου δυνάμεις στόν ἀγώνα γιά κοινωνική συνοχή καί συνεργασία ὄλων μας, προκειμένου ἡ τοπική μας κοινωνία νά μεταβάλει τοὺς δίσεκτους καιρούς σέ εὐκαιρία ἀναγέννησης. Στό δρόμο αὐτό, ὀλόψυχα σᾶς καλῶ νά συμπορευτοῦμε.

Μέ τίς θερμότερες εὐχές μου γιά μία εὐλογημένη καί δημιουργική σχολική χρονιά,

Καλή χρονιά καί εὐλογημένη!

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

† Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ